

Forslag

til

Lov om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringselskaber, lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven og forskellige andre love¹

(Øget investorbeskyttelse ved grænseoverskridende markedsføring af investeringer samt styrket tilsyn med aktører på det digitale marked for finansielle ydelser m.v.)

§ 1

I lov om finansiel virksomhed jf. lovbekendtgørelse nr. 1447 af 11. september 2020, som ændret ved lov nr. 641 af 19 maj 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes efter stk. 14 som et nyt stykke:

»Stk. 15. Kapitel 20 a finder anvendelse på crowdfundingtjenesteudbydere.«

Stk. 15-16 bliver herefter stk. 16-18.

2. I § 43 indsættes som *stk. 9*:

»Stk. 9. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om procedurer og oplysningsforpligtelser, som et forsikringselskab skal iagttage, når selskabet foretager visse undersøgelser, herunder foretager personobservation af skadelidte.«

3. I § 72 b indsættes:

»§ 72 c. § 72 b, stk. 2-4, og regler fastsat i medfør af § 72 a, stk. 3, og § 72 b, stk. 6, gælder ikke for virksomhedernes autentifikation af brugere ved anvendelse af MitID-løsningen, jf. lov om MitID og NemLog-in.«

4. Efter § 124 a indsættes:

»§ 124 b. Kreditinstitutter skal indføre interne systemer og anvende standardmetoden eller den forenklede standardmetode til at identificere, vurdere, styre og afbøde de risici, der opstår som følge af potentielle ændringer af rentesatserne, der påvirker både den økonomiske værdi af et instituts kapitalgrundlag og nettorenteindtægterne fra et instituts ikkehandelsmæssige aktiviteter.

---

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190. Herudover er der i loven medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1503/2020/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet og om ændring af forordning (EU) 2017/1129, EU-Tidende 2020, nr. L 347, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

Stk. 2. Finanstilsynet kan kræve, at et kreditinstitut anvender den i stk. 1 nævnte standardmetode, hvis Finanstilsynet vurderer, at instituttets interne systemer ikke er tilfredsstillende.

Stk. 3. Finanstilsynet kan kræve, at et lille og ikke-komplekst kreditinstitut, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 145, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013/EU af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter skal anvende den i stk. 1 nævnte standardmetode, hvis Finanstilsynet finder, at den forenklaede standardmetode ikke er tilstrækkelig til at tage højde for den renterisiko, der opstår som følge af instituttets ikkehandelsmæssige aktiviteter.«

5. *Afsnit X a* affattes således:

**»Afsnit X a
Crowdfundingtjenesteudbydere**

Kapitel 20 a
Crowdfundingtjenesteudbydere

Tilladelse

§ 343 a. Juridiske personer, der udbydere crowdfundingtjenester, skal have tilladelse af Finanstilsynet som crowdfundingtjenesteudbydere, jf. artikel 12, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet.

Stk. 2. I denne lov forstås:

- 1) Crowdfundingtjenesteudbydere: En juridisk person, der udbydere crowdfundingtjenester.
- 2) Crowdfundingtjeneste: Aktiviteter i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet.
- 3) Crowdfundingplatform: Et offentligt tilgængeligt internetbaseret informationssystem, der drives eller forvaltes af en crowdfundingtjenesteudbydere.

Inddragelse af tilladelse

§ 343 b. Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse til at drive virksomhed som crowdfundingtjenesteudbydere, jf. artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet.

Tilsyn

§ 343 c. Finanstilsynet påser crowdfundingtjenesteudbydere overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet.

§ 343 d. Finanstilsynet eller, hvor kompetencen til at udøve enkelte beføjelser ved lov er tillagt andre danske myndigheder, andre danske myndigheder kan til brug for tilsyn med overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet udøve de beføjelser, der følger af forordningens artikel 30, stk. 1 og 2.

§ 343 e. Kapitel 21 samt regler udstedt i medfør heraf finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse i tilsynet med crowdfundingtjenesteudbydere.«

6. I § 361, stk. 1, indsættes som nr. 9:

»9) Crowdfundingtjenesteudbydere, der er meddelt tilladelse af Finanstilsynet i henhold til § 12, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/1503/EU om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere, og som ikke er pengeinstitutter betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet på [X] kr.«

7. I § 372, stk. 1, ændres »samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og regler udstedt i medfør heraf« til: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og regler udstedt i medfør heraf samt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet og regler udstedt i medfør heraf«.

8. I § 372 a, stk. 1, ændres » og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser« til: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet«.

9. I § 373, stk. 1, indsættes efter »om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering«: » samt artikel 3, stk. 1, 3, 4 og 6, artikel 5, artikel 6, stk. 1-6, artikel 10, artikel 11, artikel 12, stk. 1, artikel 13, stk. 2, artikel 15, stk. 2 og 3, artikel 16, stk. 1, artikel 18, stk. 1 og 4, artikel 20, stk. 1 og 2 og artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet«.

10. I § 373, stk. 2, ændres »om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er),« til: » om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) samt artikel 4, artikel 8, stk. 1-6, artikel 9, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1-6, artikel 22, artikel 23, stk. 2-14 og artikel 24, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet«.
11. I § 373, stk. 9, indsættes efter »om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er)«: » samt artikel 12, stk. 1, og artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet«.

§ 2

I lov om kapitalmarkeder, jf. lovbekendtgørelse nr. 1767 af 27. november 2020, som ændret ved lov nr. 641 af 19. maj, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 62 indsættes:

»§ 62 a. Regler fastsat i medfør af § 62, stk. 2, gælder ikke for virksomhedernes autentifikation af brugere ved anvendelse af MitID-løsning jf. lov om MitID og NemLog-in«.

§ 3

I lov om betalinger, jf. lovbekendtgørelse nr. 1024 af 3. oktober 2019, som ændret ved § 7 i lov nr. 1374 af 13. december 2019, § 5 i lov nr. 1374 af 13. december 2019 og § 4 i lov nr. 641 af 19. maj 2020, foretages følgende ændring:

1. Efter § 39 indsættes:

»§ 39 a. Regler fastsat i medfør af § 39, stk. 4, gælder ikke for virksomhedernes autentifikation af brugere ved anvendelse af MitID-løsningen, jf. lov om MitID og NemLog-in«

§ 4

I lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 24 af 4. januar 2019, som ændret ved § 2 i lov nr. xx [BRRD II lovforslag] af [dato] december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 21, stk. 4, 1. pkt., ændres »overdrages« til: »overdrages i medfør af stk. 1, eller som tilføres fra andre kilder.«.

2. I § 25, stk. 3, nr. 6, ændres »registrerede systemer, jf. kapitel 32 i lov om kapitalmarkeder« til: »systemer, som er anmeldt til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) af Finanstilsynet, jf. § 171, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder eller anmeldt af andre lande inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område«.
3. I § 59, stk. 1, nr. 4, ændres »kapitalindskud« til: »bidrag«.
4. I § 59 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:
»Stk. 2. § 26, stk. 2, finder anvendelse i tilfælde, hvor der ved anvendelse af Afviklingsformuen efter stk. 1 dækkes tab i virksomheden eller enheden under afvikling.«
5. I § 65, stk. 1, nr. 4, ændres »stk. 4« til: »stk. 5«.

§ 5

I selskabsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1084 af 26. juni 2020, foretages følgende ændring:

1. § 3, stk. 1, nr. 14, ophæves.

§ 6

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 8. august 2019, som ændret senest ved lov nr. 739 af 30. maj 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 B, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 59, stk. 1, nr. 1, 6 og 7« til: »§ 59, stk. 1, nr. 1, 4, 6 og 7«.

§ 7

I lov nr. 1285 af 9. december 2014 om Danmarks Grønne Investeringsfond som ændret ved lov nr. 552 af 7. maj 2019 foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Ved grøn omstilling forstås tiltag, som fremmer national og/eller global grøn omstilling, herunder udvikling og udbredelse af nye teknologier, omlægning af energisystemer til vedvarende energi, lagring og effektiv anvendelse af energi mv. og fremme af global eksport af grøn teknologi, eksempelvis inden for vind og energieffektiviseringsløsninger. Danmarks Grønne Investeringsfonds finansiering skal bidrage til opfyldelse af Parisaftalens temperaturmål samt realisering af nationale klimamål og

skal således aktivt finansiere tiltag, der reducerer belastningen for klima, natur og miljø, herunder tiltag rettet mod vandknaphed, fødevarerangel og bæredygtig fødevarerproduktion.«

2. I § 1 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Ved udvælgelsen af projekter og initiativer, der bidrager til den nationale og/eller globale grønne omstilling, og som kan finansieres af Danmarks Grønne Investeringsfond i medfør af denne lov, jf. stk. 2, foretager Danmarks Grønne Investeringsfond en samlet vurdering af det kommercielle og det omstillingsmæssige potentiale af det enkelte projekt eller initiativ. Til brug for denne vurdering inddrager Danmarks Grønne Investeringsfond dels EU's klassificeringssystem (taksonomi) for bæredygtige økonomiske investeringer og dels andre vurderingsprincipper og kriterier af relevans for vurderingen af projektet eller initiativets potentiale til at bidrage til den grønne omstilling. De nærmere kriterier for vurderingen af det omstillingsmæssige potentiale fastlægges ved *Politik for finansiering/investering omfattet af Danmarks Grønne Fremtidsfond*.«

Stk. 3-4 bliver herefter stk. 4-5.

3. I § 1 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Finansiering i medfør af denne lov sker i overensstemmelse med de for Danmarks Grønne Investeringsfond til enhver tid gældende regler og politikker for skattepolitik og social ansvarlighed. Danmarks Grønne Investeringsfond påser, at investering efter denne lov sker inden for rammerne af de til enhver tid gældende politikker.«

4. I § 2, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Fonden kan derudover yde lån og garantier til virksomheder, som tilbyder finansiering af energi- og miljømæssig renovering, herunder eksempelvis i form af energirenovering af private boliger.«

5. § 2, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Fonden kan mod vederlag, som modsvarer risikoen på lånet eller garantien, yde både side-stillede og efterstillede lån samt garantier med eller uden sikkerhed i medfør af § 1, stk. 4. Som vederlag kan fonden blandt andet modtage rettigheder eller finansielle instrumenter, som kan konverteres til ejerandele i virksomheder. Fonden kan ligeledes modtage ejerandele i virksomheder som følge af fondens konvertering af låne- og andre gældsinstrumenter.«

6. I § 2, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Ved fondens ydelse af lån og garantier til virksomheder, som tilbyder finansiering af miljømæssig renovering i medfør af § 2, stk. 1, skal det omtalte finansieringsmaksimum på 60 pct. af omkostningerne vurderes på baggrund af omkostninger forbundet med projektfinsieringerne i den virksomhed, Danmarks Grønne Investeringsfond yder finansiering til.«

7. I § 2, stk. 4, udgår »på op til 100 mio. kr. til et projekt og«.

8. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 a. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om oprettelse, organisering, drift, tilsyn m.v. af selvstændige ordninger og initiativer, som henlægges til administration i Danmarks Grønne Investeringsfond.«

9. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Danmarks Grønne Investeringsfond kan indhente råd og sparring fra et rådgivende udvalg nedsat af erhvervsministeren i relation til investerings- og finansieringsindsatser inden for grøn omstilling. Kompetencen til at træffe konkrete finansierings- eller investeringsbeslutninger i medfør af denne lov, og ansvaret herfor ligger, uanset rådgivningen, hos Danmarks Grønne Investeringsfond.

Stk. 2. Danmarks Grønne Investeringsfond skal løbende samarbejde og bidrage til koordineringen vedrørende administrationen af midlerne under Danmarks Grønne Fremtidsfond med Vækstfonden, EKF Danmarks Eksportkredit, Investeringsfonden for Udviklingslande samt det i stk. 1 nævnte rådgivende udvalg.

Stk. 3. Danmarks Grønne Investeringsfond bidrager til finansiering af udgifterne i forbindelse med det rådgivende udvalg, jf. stk. 1.«

10. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 a. Lov om offentlighed i forvaltningen, lov om Folketingets Ombudsmand, forvaltningsloven og arkivloven finder ikke anvendelse for Danmarks Grønne Investeringsfond og dens eventuelle datterselskaber, for så vidt angår aktiviteter udøvet i medfør af lovens §§ 1 og 2.«

11. § 6, stk. 1, affattes således:

»Danmarks Grønne Investeringsfonds kapital tilvejebringes ved indskud fra staten i det omfang, der er etableret bevillingsmæssig hjemmel hertil.«

12. § 6, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Fonden kan optage lån, herunder statsligt genudlån, til finansiering af fondens aktiviteter inden for en ramme på op til 6 mia. kr. i 2021 og 8 mia. kr. i 2022 og frem. Rammen kan forhøjes, i det omfang der er etableret bevillingsmæssig hjemmel hertil.«

13. § 6, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Fonden betaler garantiprovision til staten for den del af statsgarantien, der er udnyttet af fonden, jf. § 2, stk. 3, i lov om bemyndigelse til optagelse af statslån.«

14. I § 6 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»Stk. 5. Fondens samlede udestående lån og garantier kan ikke overstige adgangen til lånoptag, jf. stk. 3.

Stk. 6. Staten indtræder i fondens rettigheder og forpligtelser, i det omfang fondens egenkapital og hensættelser ikke er tilstrækkelige.«

15. Efter § 8 indsættes:

»**§ 8 a.** Personer, som medvirker til aktiviteter i henhold til §§ 1-2, har under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e tavshedspligt med hensyn til enhver oplysning, som de i den forbindelse får kendskab til.

§ 8 b. Den, der afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning for beslutninger i medfør af §§ 1-2, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 8

Loven træder i kraft den 1. juli 2021.

§ 9

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 1-4 og 6 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 1-4 og 6 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
  - 2.1. Ny hjemmel til at fastsætte regler om god skik, når forsikringsselskaber anvender efterforskning, herunder personobservation
    - 2.1.1. Gældende ret
    - 2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
    - 2.1.3. Den foreslåede ordning
  - 2.2. Ændringer som følge af crowdfundingforordningen
    - 2.2.1. Gældende ret
    - 2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser
    - 2.2.3. Den foreslåede ordning
  - 2.3. Danmarks Grønne Investeringsfonds formål, målgruppe, finansieringssegmenter m.v.
    - 2.3.1. Gældende ret
    - 2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser
    - 2.3.3. Den foreslåede ordning
  - 2.4. Rådgivende udvalg
    - 2.4.1. Gældende ret
    - 2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser
    - 2.4.3. Den foreslåede ordning
  - 2.5. Forholdet til offentlighedsloven, ombudsmandsloven, forvaltningsloven og arkivloven
    - 2.5.1. Gældende ret
    - 2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser
    - 2.5.3. Den foreslåede ordning
  - 2.6. Outsourcing regler gælder ikke for pengeinstitutter m.fl. ved MitID
    - 2.6.1. Gældende ret
    - 2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser
    - 2.6.3. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Ligestillingsmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Høring
10. Sammenfattende skema

1. *Indledning*

Lovforslagets § 1, nr. 2 indeholder ændringer, som skal højne beskyttelsen af forsikringskunder (skadelidte). Det foreslås i lov om finansiel virksomhed at indsætte en hjemmel, som kan blive anvendt til at udstede en bekendtgørelse, der forpligter forsikringsselskaber til at følge visse procedurer og pålægge selskaberne visse oplysningsforpligtelser, når de foretager særlige undersøgelser, herunder foretager personobservation i forbindelse med deres sagsbehandling. Reglerne skal understøtte en ordentlig og loyal behandling af skadelidte og sikre, at selskaberne kun benytter undersøgelsesmetoder, der er rimelige i forhold til sagens omfang, og som påvirker kunden mindst muligt.

Herudover har lovforslaget til formål at sikre tilsynet med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503 af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet og om ændring af forordning (EU) 2017/1129 og direktiv (EU) 2019/1937 (crowdfundingforordningen). Crowdfundingforordningen har til formål at udbrede mulighederne for crowdfunding, der typisk er baseret på små investeringer, som alternativ finansieringskilde, hvilket kan skabe øget adgang til kapital for danske virksomheder. Det foreslås, at Finanstilsynet udpeges som kompetent myndighed for tilsyn med crowdfundingforordningen med de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for at sikre overholdelsen af forordningen, samt et højt niveau af investorbekyttelse.

Klimarelaterede udfordringer udgør en væsentlig trussel for hele verden, men repræsenterer samtidig et stort potentiale for Danmark og danske virksomheder til at sikre langsigtet vækst og velstand ved at gå forrest og på ambitiøs vis at investere i og drive forretning inden for områder, som bidrager til grøn omstilling. Danmark har viden og troværdighed inden for bæredygtighed og grøn omstilling, som kun få andre lande i verden, hvilket gør det muligt for Danmark at indtage en international førerposition inden for både udvikling og udrulning af grønne teknologier og løsninger.

En succesfuld og mere vidtgående grøn omstilling vil kræve såvel nytænkning som gentænkning af måden, hvorpå vi designer, indkøber, fremstiller, sælger, forbruger, genbruger og/eller bortskaffer produkter. Desuden vil det kræve en ændring af måden, hvorpå vi ernærer os, producerer og forbruger energi, transporterer os på osv.

En nødvendig forudsætning for at kunne gennemføre denne grønne transformation består i et øget fokus på, hvordan vi som samfund hurtigt tiltrækker, udvikler, modner, effektiviserer og udruller særligt nye, men også eksisterende, teknologier og løsninger, som er nødvendige for den grønne omstilling.

Med lovforslaget implementeres den del af aftalen om Danmarks Grønne Fremtidsfond, som vedrører en udvidelse af bevillingen til Danmarks Grønne Investeringsfond.

Ved finanslovsaftalen for 2020 af 2. december 2019 blev der afsat 25 mia. kr. til etablering af Danmarks Grønne Fremtidsfond, som skal bidrage til national og global grøn omstilling. For at sikre en

hurtig igangsættelse og realisering af nødvendige klimaeffekter etableres fonden på skuldrene af eksisterende og velafprøvede ordninger. Af den samlede ramme på 25 mia. kr. styrkes EKF Danmarks Eksportkredit således med 14 mia. kr., Danmarks Grønne Investeringsfond med 6 mia. kr., Vækstfonden med 4 mia. kr. og Investeringsfonden for udviklingslande med 1 mia. kr. Herved vil Danmarks Grønne Fremtidsfond stå på solide kompetencer inden for finansiering af nye løsninger og teknologier samt udbredelse af kendte grønne løsninger, eksport af grønne projekter og bæredygtig udvikling.

Lovforslaget har til formål at udmønte dele af finanslovsaftalen 2020.

Herudover foreslås der med lovforslaget en tilpasning af den juridiske ramme for Danmarks Grønne Investeringsfond i lyset af den betydelige udvidelse af fondens kapacitet, herunder særligt forslag om at etablere hjemmel for Danmarks Grønne Investeringsfond til at tilbyde en række mere fleksible finansieringsløsninger med henblik på at udmønte principperne og ønskerne bag Danmarks Grønne Fremtidsfond bedst muligt.

Danmarks Grønne Investeringsfond spiller en væsentlig rolle i forhold til at foretage risikovillig investering i projekter og initiativer, som fremmer den grønne omstilling. Fonden yder i dag enkeltstående lån og garantier på op til 100 mio. kr. til projekter med en løbetid på op til 30 år, og fonden finansierer som udgangspunkt op til 60 pct. af de samlede omkostninger ved det enkelte projekt. Danmarks Grønne Investeringsfonds aktiviteter gør det muligt for virksomheder at opnå risikovillig og tålmodig kapital i tilfælde, hvor private investorer og andre aktører ikke normalt vil eller kan stille kapital til rådighed.

Det overordnede formål for Danmarks Grønne Investeringsfonds indsats som en del af Danmarks Grønne Fremtidsfond er at bidrage til den grønne omstilling af samfundet, hvilket er en fortsættelse af Danmarks Grønne Investeringsfonds formål ved etableringen i 2014.

Som en del af styrkelsen af Danmarks Grønne Investeringsfond med midler fra Danmarks Grønne Fremtidsfond foreslås det at give Danmarks Grønne Investeringsfond mulighed for at tilbyde mere fleksible finansieringsløsninger, heriblandt ved at tilbyde lån med tilknyttede tegningsretter samt indirekte finansieringsløsninger.

Med lovforslaget sikres, at Danmarks Grønne Investeringsfond også fremadrettet kan imødekomme efterspørgslen og tilpasse sig markedets udvikling vedrørende grønne omstillingsløsninger og -projekter. Samlet set giver det Danmarks Grønne Investeringsfond bedre muligheder for, at fonden kan sammensætte fælles finansieringsløsninger i samarbejde med andre statsejede institutioner, der yder risikovillig kapital til gavn for den grønne omstilling.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ny hjemmel til at fastsætte regler om god skik, når forsikringsselskaber anvender visse undersøgelser, herunder personobservation

2.1.1. Gældende ret

Forsikringsselskaber kan som en del af deres sagsbehandling undersøge sager (såkaldt efterforskning), hvis de vurderer, at der er en begrundet mistanke om forsikringssvindel eller om uberettiget udbetaling af forsikringsdækning. Der findes ingen særlige regler for forsikringsselskabers brug af disse undersøgelser (såkaldt efterforskning), der i dette lovforslag betegnes som visse undersøgelser, men der gælder allerede i dag en del generelle regler, som forsikringsselskaber og andre virksomheder, skal holde sig indenfor, hvis de foretager visse undersøgelser, herunder personobservation. Disse regler består af behandlingsbestemmelserne i databeskyttelsesreguleringen, straffelovens kapitel 27 om beskyttelse af privatlivets fred samt regler i tv-overvågningsloven. Derudover er forsikringsselskaberne også forpligtet til at handle redeligt og loyalt over for kunderne efter reglerne om god skik i den finansielle regulering.

Forsikringsselskaber benytter i dag visse undersøgelser for at vurdere, om en skadelidt ikke lever op, eller ikke længere lever op, til kriterierne i forsikringsaftalen, eller med andre ord, for at vurdere, om skadelidte er berettiget til udbetaling af en erstatning fra forsikringsselskabet eller ej. Udbetaling af en erstatning kan være uberettiget, hvis en skadelidt bevidst opgiver falske oplysninger eller udelader vigtige oplysninger overfor forsikringsselskabet i forbindelse med anmeldelse af en skade. I sådanne tilfælde, vil der være tale om forsikringssvindel, som ifølge straffelovens § 279 er strafbart. Men uberettiget erstatning forekommer også i situationer, hvor en skadelidt f.eks. er tilkendt berettiget erstatning som følge af sygdom eller ulykke, men siden er blevet markant mere rask, så vedkommende ikke længere opfylder kriterierne for at modtage udbetalingen af erstatningen. I disse tilfælde vil det bero på en konkret vurdering, hvorvidt den skadelidte stadig lever op til kriterierne for at få udbetalt erstatning. Forsikringsselskaber kan derfor benytte visse undersøgelser, herunder benytte skjulte personobservationer af en skadelidt, f.eks. for at dokumentere skadelidtes fysiske formåen. Dokumentationen kan forsikringsselskabet bruge til at vurdere, om skadelidtes fysiske formåen er bedre end det som skadelidte selv har oplyst. Hvis det er tilfældet, kan selskabet vælge at anmelde den skadelidte til politiet for forsikringssvindel, hvis selskabet vurderer, at skadelidte bevidst har opgivet falske oplysninger eller udeladt vigtige oplysninger, eller selskabet kan træffe afgørelse om, at den skadelidte ikke skal eller ikke længere skal modtage udbetaling af en erstatning.

Efter den gældende § 43 i lov om finansiell virksomhed jf. lovbekendtgørelse nr. 1447 af 11. september 2020, skal finansielle virksomheder, herunder forsikringsselskaber, drives i overensstemmelse med redelig forretningskik og god praksis indenfor virksomhedsområdet.

Efter den gældende § 4 i bekendtgørelse om god skik for forsikringsdistributører jf. bekendtgørelse nr. 1143 af 15. november 2019, skal forsikringsdistributører handle redeligt og loyalt over for sine kunder.

Reglerne om god skik er begrundet i hensynene til forbrugerne, konkurrenterne og andre erhvervsdrivende samt almene samfundsinteresser. Reglerne skal sikre, at kunder i finansielle virksomheder kan have tillid til markedet og de finansielle virksomheder og bidrager således til et velfungerende finansielt marked. Der er tale om en retlig standard, som skal fortolkes i overensstemmelse med de til enhver tid gældende samfundsnormer.

For at overholde god skik, må en personobservation af skadelidte først indledes, når der er en begrundet mistanke om, at den skadelidte ikke er berettiget til hel eller delvis forsikringsdækning, og når andre mindre indgribende undersøgelsesmetoder er anvendt eller ikke kan antages at belyse sagen, idet skjulte observationer er af meget indgribende karakter for den enkelte person.

Ifølge databeskyttelsesforordningens artikel 15 har kunden ret til indsigt i de personoplysninger som forsikringsselskabet behandler om kunden (egenaces). Selskaberne skal vejlede kunderne om muligheden for egenaces, for at handle i overensstemmelse med reglerne om god skik.

God skik tilsiger yderligere, at forsikringsselskabet ikke kan stoppe udbetalingerne uden at have varslet kunderne herom, så kunden i den forbindelse har mulighed for at gøre indsigelser og kræve alt dokumentation fremlagt.

Det vil desuden være i strid med god skik, hvis et forsikringsselskab bevidst truer med et uretmæssigt krav for at få kunden til at acceptere forsikringsselskabets afgørelse.

Et krav om tilbagebetaling kræver, at forsikringsselskabet har dokumentation for, at kunden uberettiget har modtaget forsikringsydelse i den periode, som kravet stammer fra.

Ifølge den almindelige obligationsretlige (uskrevne) grundsætning om *condictio indebiti* kan den, der ved en fejl har betalt en ydelse, som den pågældende ikke var forpligtet til at betale, efter omstændighederne kræve ydelsen tilbagebetalt. Hvorvidt et beløb, der fejlagtigt er blevet betalt, kan kræves tilbagebetalt, beror på en vurdering af, om modtageren af ydelsen har været i ond tro om modtagelsen af pengene, f.eks. ved at have afgivet urigtige oplysninger for at få beløbet udbetalt.

God skik tilsiger endvidere, at når et selskab varsler, at det vil standse en udbetaling, også skal vejlede kunden om muligheden for indsigt i egne oplysninger, reglerne om *condictio indebiti* samt muligheden for at klage til ankenævn eller indbringe sagen for domstolene.

Forsikring & Pension har i september 2020 udarbejdet et nyt kodeks om særlige undersøgelser (såkaldt efterforskning, og herunder personobservation), nemlig ”Kodeks for særlig undersøgelse af forsikringsager – 2020”. I kodekset er der bl.a. krav om, at forsikringsselskaberne skal have en forretningsgang for særlig undersøgelse af forsikringsager samt kompetencekrav til bl.a. ansatte, som foretager personobservation.

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det skal være trygt at være forsikringskunde i Danmark, og man skal som forbruger generelt kunne stole på, at man får den forsikringsdækning, som man har indgået aftale om, f.eks. hvis man er udsat for en ulykke, eller anden forsikringsberettiget begivenhed.

Samtidig er det åbenbart, at hvis nogle kunder snyder og bliver tilkendt uberettiget erstatning, så skal de andre kunder betale mere end nødvendigt for deres forsikringer. Derfor er visse undersøgelser af mulig forsikringssvindel ikke kun i selskabernes interesse, men også generelt i alle kunders interesse.

Derfor er der behov for at sikre den rigtige balance mellem på den ene side at forhindre forsikringssvindel og på den anden side at sikre, at hvis et forsikringsselskab skal foretage særlige undersøgelser, så skal det anvende den mindst indgribende metode og foretage undersøgelsen på et sagligt, objektivt og korrekt grundlag.

Der findes i dag ingen specifikke regler for forsikringsselskabers brug af visse undersøgelser (såkaldt efterforskning). Selskaberne skal dog holde sig inden for de generelle retlige regler i straffeloven, tv-overvågningsloven og databeskyttelsesreguleringen, når de udfører undersøgelser, herunder personobservation. Derudover har forsikringsselskaberne også pligt til at handle redeligt og loyalt over for kunderne i medfør af reglerne om god skik i den finansielle regulering.

Det vurderes, at det er hensigtsmæssigt, at erhvervsministeren får mulighed for at fastsætte særlige regler inden for god skik-området, som forsikringsselskaberne skal følge, når de foretager visse undersøgelser. Dette skal bidrage til klarhed om, hvordan forsikringsselskaberne skal agere til gavn for både selskaberne og skadelidte samtidig med, at Finanstilsynet kan føre tilsyn med selskabernes generelle overholdelse af regelsættet.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en bemyndigelse i lov om finansiell virksomhed hvorefter erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om de procedurer og oplysningsforpligtelser, som et forsikringsselskab skal iagttage, når det foretager visse undersøgelser, herunder foretager personobservation af skadelidte. Reglerne vil blive fastlagt i en bekendtgørelse.

Ved et forsikringsselskab forstås både skadesforsikringsselskaber samt livsforsikringsselskaber, som også kaldes pensionselskaber.

Ved visse undersøgelser skal forstås undersøgelser, hvor der indsamles oplysninger uden den skadelidtes viden. Begrebet vil blive defineret i bekendtgørelsen. Det kan f.eks. være såkaldte ”skrivebordsundersøgelser”, hvor selskabet indsamler oplysninger fra frit tilgængelige kilder, herunder internettet og de sociale medier, samt undersøgelser bestående af personobservation.

Reglerne vil i praksis supplere de generelle regler i straffeloven, databeskyttelsesreguleringen og tv-overvågningsloven samt de generelle god skik-regler i den finansielle regulering.

Der vil i bekendtgørelsen bl.a. kunne ske en kodificering af fortolkningen af de eksisterende generelle god skik-regler, så de pligter, der i dag allerede følger af en fortolkning af god skik-reglerne, bliver specificeret og konkretiseret i bekendtgørelsen.

Formålet med de regler, som kan fastsættes i bekendtgørelsen, er at øge beskyttelsesniveauet for de skadelidte. De nye regler skal være med til at gøre det tydeligt for såvel selskaberne som de skadelidte, hvilke pligter og rettigheder der gælder, når forsikringsselskaber foretager visse undersøgelser i forbindelse med deres sagsbehandling af skadeanmeldelser og forsikringssager. Samtidig kan Finanstilsynet føre tilsyn med forsikringsselskaberne på nye områder.

Tilsynet på området vil indgå som en del af Finanstilsynets generelle og risikobaserede tilsyn på forbrugerområdet. Finanstilsynet har ikke kompetence til at afgøre konkrete, individuelle klager over skadesbehandlingen, men Finanstilsynet vil kunne gribe ind i medfør af reglerne om god skik, hvis et forsikringsselskabs generelle adfærd ikke er i overensstemmelse med reglerne.

Ved fastsættelse af konkrete regler i en bekendtgørelse om forsikringsselskabers foretagelse af visse undersøgelser, vil det være muligt at fastsætte, at grove og gentagne overtrædelser af visse regler i bekendtgørelsen skal være forbundet med bødestraf.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 2, samt bemærkningerne hertil.

2.2. Ændringer som følge af crowdfundingforordningen

2.2.1. Gældende ret

I dag er der ikke gennemført særskilt regulering for udbydere af crowdfundingtjenester. Vurderingen af, hvorvidt virksomheders udbud af crowdfundingtjenester kræver tilladelse under den finansielle regulering, beror i dag på en konkret vurdering af, om udbyderens aktiviteter er reguleret i henhold til den gældende finansielle lovgivning.

Crowdfundingforordningen har til formål at udbrede mulighederne for crowdfunding, der typisk er baseret på små investeringer, som alternativ finansieringskilde, hvilket kan skabe øget adgang til kapital for innovative virksomheder, iværksættere og små- og mellemstore virksomheder. Forordningen søger at realisere dette gennem en harmoniseret EU-tilladelse, der giver ret til at udbyde crowdfundingtjenester på tværs af EU's grænser.

Crowdfundingplatforme kan ses som et neutralt mellemlidende bidrag til at forene investorer og virksomhedsprojekter med behov for finansiering. En sådan finansiering kan tage form af lån eller erhvervelse af værdipapirer eller instrumenter. Disse to former for crowdfunding betegnes henholdsvis

lånebaseret crowdfunding og investeringsbaseret crowdfunding og udgør sammenlignelige alternative finansieringskilder, der derfor bør underlægges samme regulering.

Lånebaserede crowdfundingplatforme, hvor platformen alene fungerer som en ”opslagstavle”, hvor igennem långiver og låntager kan mødes uden i øvrigt at formidle nogle betalinger, er som ikke reguleret i dansk ret i dag. Såfremt udbyderen af platformen til lånebaseret crowdfunding ligeledes videreformidler lånbeløb samt renter og afdrag mellem långiver og låntager, skal udbyderen have tilladelse efter lov om betalinger. Investeringsbaseret crowdfundingplatforme skal have tilladelse som værdipapirhandler og vil være reguleret af lov om finansiel virksomhed.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503 af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet og om ændring af forordning (EU) 2017/1129 og direktiv (EU) 2019/1937 (herefter crowdfundingforordningen) blev vedtaget i oktober 2020. Forordningen skal finde anvendelse fra den 10. november 2021.

2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Crowdfundingforordningen finder direkte anvendelse og skal derfor ikke gennemføres i national lovgivning. Det er dog nødvendigt, at der med lovforslaget indføres regler i lov om finansiel virksomhed, som sikrer, at Finanstilsynet tillægges kompetence som kompetent myndighed til at påse overholdelse af crowdfundingforordningen. Dette indebærer beføjelse til at meddele og inddrage tilladelse til crowdfundingtjenesteudbydere samt undersøgelses- og tilsynsbeføjelser, så der kan føres et effektivt tilsyn med overholdelsen af forordningen.

Crowdfunding er i flere medlemsstater i EU blevet til en veletableret praksis for finansiering af fysiske og juridiske personers forretningsaktiviteter, mens udbredelsen i Danmark fortsat er beskedent. Med crowdfundingforordningen er der søgt etableret harmoniserede tilsynsmæssige rammer og krav for udbud af crowdfundingtjenester inden for Unionen med henblik på at fremme grænseoverskridende crowdfundingtjenester og lette adgangen til at levere og modtage sådanne tjenester på det indre marked under hensyntagen til at sikre et højt beskyttelsesniveau for investorerne. Crowdfundingforordningen har således til hensigt at bidrage til at skabe et reguleret alternativ til traditionel banklån til gavn for innovative virksomheder, iværksættere samt små- og mellemstore virksomheder.

Hidtil har udbud af crowdfundingtjenester været reguleret af nationale regler, hvilket har skabt en række hindringer, som har begrænset udbud af grænseoverskridende crowdfunding. Dermed har crowdfundingtjenester hidtil hovedsagelig været af national karakter, hvilket har hindret fremkomsten af et EU-marked for crowdfunding og dermed afskåret virksomheder fra adgang til crowdfundingtjenester. Formålet med crowdfundingforordningen er at skabe konvergens på tværs af landegrænser, så det vil fremme grænseoverskridende crowdfundingtjenester og lette adgangen til at levere og modtage sådanne tjenester på det indre marked. Det er forventningen, at en samlet regulering på

EU-plan vil afhjælpe de eksisterende hindringer for et velfungerende indre marked for crowdfunding-tjenester og sikre investorerne et højt beskyttelsesniveau gennem fastsættelse af et regelsæt på EU-plan.

For at sikre et effektivt tilsyn med crowdfundingforordningen udpeges Finanstilsynet med lovforslaget som kompetent myndighed til at påse overholdelsen af forordningen. Som kompetent myndighed er Finanstilsynet tillagt beføjelse til at meddele og inddrage tilladelse som crowdfundingtjenesteudbydere, indhente oplysninger og gennemføre inspektioner samt gribe ind over for overtrædelse af forordningen. I tillæg til Finanstilsynets beføjelse som kompetent myndighed til at give påbud og påtaler for overtrædelser af crowdfundingforordningen tillægges Finanstilsynet beføjelser til at gribe ind med en række målrettede foranstaltninger. Finanstilsynet gives eksempelvis beføjelse til at kræve, at en crowdfundingudbyder stiller et crowdfundingudbud i bero i højst ti på hinanden følgende arbejdsdage for hver gang, der er rimelig mistanke om, at crowdfundingforordning er blevet overtrådt, eller helt forbyde et crowdfundingudbud, hvis Finanstilsynet finder, at forordningen er blevet overtrådt, eller hvis der er rimelig mistanke om, at den vil blive overtrådt.

Erhvervsministeriet vurderer det hensigtsmæssigt, at Finanstilsynet tillægges kompetence som kompetent myndighed til at påse overholdelsen af crowdfundingforordningen, der sikrer harmoniserede tilsynsmæssige rammer og krav for udbud af crowdfundingtjenester inden for Unionen med henblik på at styrke markedet for crowdfundingtjenester i Unionen.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at Finanstilsynet udpeges som kompetent myndighed til at påse overholdelsen af crowdfundingforordningen.

Det foreslås at affatte stk. 9 i § 1 i lov om finansiel virksomhed på ny, hvorefter kapitel 20 a finder anvendelse på crowdfundingtjenesteudbydere.

Finanstilsynets ansvar som kompetent myndighed for crowdfundingforordningens overholdelse samt de undersøgelses- og tilsynsbeføjelser, de kompetente myndigheder er tillagt i forordningen, foreslås indsat i et nyt selvstændigt kapitel 20 a i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i kapitel 20 a at indsætte § 343 a, hvorefter juridiske personer, der udbyder crowdfundingtjenester, skal have tilladelse af Finanstilsynet som crowdfundingtjenesteudbydere, jf. artikel 12, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet.

Det foreslås i *stk. 2* at indsætte relevante definitioner fra forordningen.

Det foreslås i kapitel 20 a at indsætte § 343 b, hvorefter Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som crowdfundingtjenesteudbydere, jf. artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets

forordning nr. 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet

Det foreslås i kapitel 20 a at indsætte § 343 c, hvorefter Finanstilsynet påser crowdfundingtjenesteudbyderes overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet.

Det foreslås i kapitel 20 a at indsætte § 343 d, hvorefter Finanstilsynet eller, hvor kompetencen til at udøve enkelte beføjelser ved lov er tillagt andre danske myndigheder, andre danske myndigheder kan til brug for tilsyn med overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet udøve de beføjelser, der følger af forordningens artikel 30, stk. 1 og 2.

Det foreslås at indsætte en ny § 343 e, hvorefter kapitel 21 samt regler udstedt i medfør heraf finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse i tilsynet med crowdfundingtjenesteudbydere

Det foreslås i § 361, stk. 1, nr. 9, at fastsætte, bestemmelse om crowdfundingtjenesteudbyderes skal afgiftsbetaling til Finanstilsynet.

Det foreslås i § 372, stk. 1, at fastsætte, at afgørelser truffet i medfør af crowdfundingforordningen vil kunne indbringes for Erhvervsankenævnet.

Det foreslås i § 372 a, stk. 1, at fastsætte, at erhvervsministeren kan fastsætte regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som Kommissionen eventuelt måtte vedtage i medfør af crowdfundingforordningen.

Det foreslås endvidere i § 373, stk. 1 og 2, at fastsætte, at overtrædelser af forordningen kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning henholdsvis straffes med bøde.

Til sidst foreslås det i § 373, stk. 9, at forældelsesfristen er 10 år for overtrædelse af artikel 12, stk. 1 og artikel 23, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, 5, 6 og 7-11 samt bemærkningerne hertil.

2.3. Danmarks Grønne Investeringsfonds formål, målgruppe, finansieringssegmenter m.v.

2.3.1. Gældende ret

Danmarks Grønne Investeringsfond blev ved lov nr. 1285 af 9. december 2014 om Danmarks Grønne Investeringsfond etableret med virkning fra den 15. december 2014 som en selvstændig statslig forvaltningsenhed inden for den offentlige forvaltning under erhvervs- og vækstministeren. Til grund

for oprettelsen af fonden lå aftalen ”Et grønnere Danmark”, som blev indgået mellem den daværende regering (Socialdemokratiet og Radikale Venstre), SF og Enhedslisten.

Danmarks Grønne Investeringsfond har siden sin etablering haft til formål at yde risikovillig finansiering til investeringer, der fremmer den grønne omstilling af samfundet. Fondens aktiviteter er gennemført inden for rammerne af den hidtidig gældende lovgivning og med sekretariatsbistand fra Vækstfonden.

Danmarks Grønne Investeringsfonds formål er ifølge § 1, stk. 2, i lov nr. 1285 af 9. december 2014 om Danmarks Grønne Investeringsfond med senere ændringer, at medfinansiere investeringer, der fremmer den grønne omstilling af samfundet.

Fondens formål opnås ved udstedelse af lån og garantier til investeringer, der fremmer grøn omstilling af samfundet, f.eks. til energibesparelser, vedvarende energianlæg og større ressourceeffektivitet, jf. lovens § 1, stk. 2.

Målgruppen for Danmarks Grønne Investeringsfond er efter den gældende bestemmelse i lovens § 2, stk. 1, private virksomheder, almene boligorganisationer, offentlige selskaber og institutioner m.v., hvis formue er adskilt fra statens, regionernes og kommunernes formue, og som har mulighed for at optage lån på det private marked.

Det følger af lovens § 2, stk. 2, at fonden mod betaling, som modsvarer risikoen på lånet eller garantien, både kan yde sidestillede og efterstillede lån samt garantier med eller uden sikkerhed.

Finansieringen kan således ydes på forskellige vilkår og til en forskellig rente afhængigt af projektets karakter og risiko. Renten og de øvrige vilkår for lånet fastsættes efter en individuel vurdering af det konkrete projekt og af lånets karakter.

Fonden kan yde lån op til 60 pct. af omkostningerne forbundet med investeringsprojekter målt på den samlede portefølje, mod at den resterende finansiering tilvejebringes af låntager, jf. lovens § 2, stk. 3. Som udgangspunkt skal fonden ikke bidrage med finansiering af lån for mere end 60 pct. af omkostningerne i det konkrete projekt, men det kan imidlertid af hensyn til at opnå fondens formål bedst muligt, og efter en konkret risikovurdering af projektet, være nødvendigt at bidrage til mere end 60 pct. af finansieringen i visse tilfælde, ligesom det i andre tilfælde kan være tilstrækkeligt at bidrage med mindre end 60 pct. af den samlede projektf finansiering. Derfor stilles der krav om, at fonden målt på den samlede udlånsportefølje ikke må bidrage med mere end 60 pct. af finansieringen i de projekter, fonden på et givet tidspunkt yder finansiering til.

Den resterende finansiering i de enkelte projekter tilvejebringes af låntager selv i form af egenkapital eller ved anden ekstern privat finansiering, f.eks. fra banker eller andre finansieringsinstitutter.

I medfør af lovens § 2, stk. 4, kan fonden yde enkeltstående lån eller garantier på op til 100 mio. kr. til et projekt og med en løbetid på op til 30 år.

Det følger af lovens § 6, stk. 3, at fonden må optage lån på det private marked til finansiering af sine aktiviteter. Fondens kapital tilvejebringes ved indskud fra staten på op til 200 mio. kr., jf. § 6, stk. 1, og staten yder garanti for fondens forpligtelser inden for en ramme på op til 5 mia. kr., jf. § 6, stk. 4.

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Formålet med lovforslaget er at implementere Danmarks Grønne Fremtidsfond som en udvidelse af den i Danmarks Grønne Investeringsfond allerede eksisterende virksomhed.

Med henblik på at udmønte de i finanslovsaftalen 2020 indeholdte principper og ønsker bag etableringen af Danmarks Grønne Fremtidsfond finder Erhvervsministeriet det hensigtsmæssigt, at der foretages en nærmere kvalificering af, hvilke typer af tiltag og initiativer der i hvert fald ses at falde inden for formålet om grøn omstilling og dermed kvalificerer sig til finansiering fra Danmarks Grønne Fremtidsfond, herunder via finansieringer fra Danmarks Grønne Investeringsfond.

Herudover er der i de politiske drøftelser om etableringen af Danmarks Grønne Fremtidsfond identificeret et behov for at styrke Danmarks Grønne Investeringsfonds muligheder for at tilbyde mere fleksible finansieringsløsninger og flere finansieringsprodukter for på den måde at sikre fonden de bedst mulige vilkår for at bidrage til den grønne omstilling af samfundet inden for sit formål.

Erhvervsministeriet finder, at det bør præciseres, at fonden kan yde lån og garantier til virksomheder, som tilbyder finansiering af energi- og miljømæssig renovering, herunder eksempelvis i form af energirenovering af private boliger. Herved gøres det klart, at fonden kan stille finansiering til rådighed for virksomheder, der tilbyder finansiering af energi- og miljømæssig renovering, og derved uden at finansieringen stilles direkte til rådighed for et konkret initiativ eller projekt.

Som en naturlig konsekvens heraf finder Erhvervsministeriet det samtidig vigtigt, at i tilfælde, hvor fonden yder en sådan finansiering, så skal den måling, der foretages i relation til låntagers medfinansieringsgrad, ske på virksomhedsniveau med udgangspunkt i virksomhedens omkostninger forbundet med den relevante type projektf finansiering og derved ikke ned på det enkelte projektniveau.

Samtidig er det Erhvervsministeriets vurdering, at den nuværende grænse, hvorefter fonden kan yde enkeltstående lån eller garantier på op til 100 mio. kr. til et projekt, bør ophæves. Dette skal ses i lyset af, at erhvervsministeren som følge af udvidelsen af fondens kapacitet, og som følge af den øgede efterspørgsel i markedet, har udnyttet bemyndigelsen i lovens § 2, stk. 5, til at fastlægge regler om en øget lånestørrelse, jf. bekendtgørelse nr. 1358 af 14. september 2020 om fastsættelse af beløbsgrænse for Danmarks Grønne Investeringsfonds ydelse af lån eller garantier.

Det har været en hindring for Danmarks Grønne Investeringsfond, at fonden ikke kunne modtage vederlag i form af ejerandele. Ved at indføre mulighed for, at fonden kan risikoaflønes i form af tegningsretter, optioner og lignende, som kan konverteres til ejerandele, vurderer Erhvervsministeriet, at det giver fonden bedre forudsætning for på markedskonform vis at blive aflønnet for den risiko, der – også i dag – er forbundet med de af fonden foretagne udlån. Tilsvarende gælder for ejerandele, der udløses som følge af konvertering af låne- og gældsinstrumenter.

Det foreslås derfor, at fonden gives mulighed for at kunne besidde ejerandele i virksomheder modtaget enten som vederlag for ydelse af finansiering i medfør af loven eller som led i konvertering af gæld, idet det særligt i sager med internationale låneudbydere har vist sig uhensigtsmæssigt og til tider direkte hindrende for en fælles finansieringsløsning, at ikke alle deltagende parter i f.eks. en lånesyndikering kan agere på lige vilkår og modtage samme form for vederlag.

Danmarks Grønne Investeringsfonds kapital tilvejebringes ved indskud fra staten, og staten yder garanti for fondens forpligtelser. Fondens egenkapital skal til stadighed være af en sådan størrelse, at den udgør et forsvarligt grundlag for fondens forpligtelser og aktiviteter. Fondens aktiviteter skal bidrage til en opbygning af egenkapitalen i fonden.

I modsætning til visse andre statslige enheder, der forestår investering og finansiering til gavn for samfundet, er der for Danmarks Grønne Investeringsfond ikke tilvejebragt eksplicit hjemmel til, at staten indtræder, hvis fondens egenkapital og hensættelser ikke er tilstrækkelige, jf. f.eks. § 20 i lov om Vækstfonden og § 10 i lov om EKF Danmarks Eksportkredit. Det forhold, at der ikke er eksplicit hjemmel til en sådan subsidiær statslig indtræden, vurderes at kunne give fonden ringere vilkår for finansiering, ligesom kreditinstitutter vil skulle afsætte kapital i relation til engagementer med fonden, der således ikke nulvægtes. Det vurderes ikke hensigtsmæssigt, at fondens virke kan begrænses af en sådan manglende adgang til subsidiær statslig indtræden. Tilsvarende er der behov for at signalere, at staten også i relation til Danmarks Grønne Investeringsfond står fuldt ud bag fondens finansiering.

Det foreslås derfor at sidestille Danmarks Grønne Investeringsfond med Vækstfonden og EKF Danmarks Eksportkredit i relation til statens eksplicite pligt til at indtræde i fondens rettigheder og forpligtelser, hvis fondens egenkapital og hensættelser ikke er tilstrækkelige. Der tilsigtes med forslaget ingen ændring i omfanget af Danmarks Grønne Investeringsfonds forpligtelser og aktiviteter, hvorfor det samtidig foreslås, at fonden ikke kan udstede lån og garantier mv., der samlet set overstiger fondens adgang til lånoptag.

Endelig finder Erhvervsministeriet det hensigtsmæssigt at give fonden adgang til at finansiere sine aktiviteter gennem statsligt genudlån samt at sikre øget fleksibilitet i forhold til at kunne justere de finansielle rammer for fonden. Det bemærkes i denne forbindelse, at implementeringen af Danmarks Grønne Fremtidsskiftefond kræver en forhøjelse af de i nuværende lov om Danmarks Grønne Investeringsfond fastsatte begrænsninger for statsligt kapitalindskud og statsgaranti for fondens forpligtelser.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget implementeres Danmarks Grønne Fremtidsfond som en udvidelse af den i Danmarks Grønne Investeringsfond allerede eksisterende virksomhed.

Det foreslås, at der foretages en nærmere kvalificering af, hvilke typer af tiltag og initiativer, der ses at falde inden for formålet om grøn omstilling af samfundet og dermed kvalificerer sig til finansiering fra Danmarks Grønne Fremtidsfond via Danmarks Grønne Investeringsfond.

Ydermere foreslås det, at der foretages en kvalificering af de vurderingskriterier, som Danmarks Grønne Investeringsfond tager i betragtning ved udvælgelsen af projekter og initiativer, som kan opnå finansiering fra fonden. Der er med forslaget ikke tiltænkt en ændring i den gældende retstilstand, hvorefter Danmarks Grønne Investeringsfond foretager en samlet vurdering af et projekts eller initiativs potentiale til at bidrage til den grønne omstilling og samtidig har øje for, om projektet eller initiativet vurderes at være bæredygtigt i kommerciel henseende.

De foreslåede ændringer af § 1 vil medføre, at vurderingskriterierne for Danmarks Grønne Investeringsfonds finansieringsaktiviteter fremgår mere præcist af loven og afspejler principperne bag Danmarks Grønne Fremtidsfond. Endvidere lægges der op til, at de nærmere kriterier for vurderingen fastsættes ved *Politik for finansiering/investering omfattet af Danmarks Grønne Fremtidsfond*, som angiver de overordnede rammer for forvaltningen af midler under Danmarks Grønne Fremtidsfond. Politikken godkendes af erhvervsministeren.

Det foreslås samtidig, at det præciseres, at fonden kan yde lån og garantier til virksomheder, som tilbyder finansiering af energi- og miljømæssig renovering, herunder eksempelvis i form af energirenovering af private boliger. Det foreslås herudover, at den nuværende grænse, hvorefter fonden kan yde enkeltstående.

Det foreslås endvidere, at fonden gives mulighed for at kunne besidde ejerandele i virksomheder modtaget enten som vederlag for ydelse af finansiering i medfør af loven eller som led i konvertering af gæld.

Det foreslås endvidere at give erhvervsministeren adgang til at henlægge særlige ordninger til administration i Danmarks Grønne Investeringsfond samt ved bekendtgørelse eller administrationsaftale at fastsætte regler herfor. Det foreslås, at den bevillingsmæssige hjemmel for sådanne ordninger skal tildeles af Folketinget eller Folketingets Finansudvalg.

De foreslåede ændringer af § 2 vil medføre, at Danmarks Grønne Investeringsfond får adgang til et større udvalg af finansieringsinstrumenter, som dermed i højere grad kan tilpasses behovet i markedet. Samtidig gives der adgang til, at erhvervsministeren kan henlægge ordninger til administration under fonden.

For at sikre Danmarks Grønne Investeringsfond de bedst mulige vilkår for at rejse likviditet, foreslås det endelig, at fonden, ud over at kunne optage lån i markedet, får mulighed for at optage statslige genudlån i Danmarks Nationalbank.

Danmarks Grønne Investeringsfonds kapital tilvejebringes ved indskud fra staten., og staten yder garanti for fondens forpligtelser. Fondens egenkapital skal til stadighed være af en sådan størrelse, at den udgør et forsvarligt grundlag for fondens forpligtelser og aktiviteter. Fondens aktiviteter skal bidrage til en opbygning af egenkapitalen i fonden.

Endelig foreslås det, at de specifikke beløbsgrænser for statsligt kapitalindskud og statsgaranti for fondens forpligtelser udgår.

De foreslåede ændringer af § 6 vil medføre, at Danmarks Grønne Investeringsfond, foruden den eksisterende adgang til at optage lån i markedet, fremover vil få adgang til at finansiere sine aktiviteter ved statsligt genudlån. Samtidig skabes der større fleksibilitet i de finansielle rammer for fonden, som således kan justeres ved særskilt bevillingsmæssig hjemmel fra enten Folketinget eller Folketingets Finansudvalg.

2.4. Rådgivende udvalg

2.4.1. Gældende ret

Der findes i gældende ret ingen regler om, at Danmarks Grønne Investeringsfond kan modtage rådgivning fra et særligt organ eller udvalg, ligesom der ikke er fastlagt regler om, at Danmarks Grønne Investeringsfond skal koordinere indsatsen på det grønne område med Vækstfonden, EKF Danmarks Eksportkredit og Investeringsfonden for udviklingslande. Det skyldes, at de pågældende selvstændige institutioner agerer inden for egne formål og i henhold til særskilte ordninger og investeringsmandater.

2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Ved finanslovsaftalen for 2020 af 2. december 2019 blev der afsat 25 mia. kr. til etablering af Danmarks Grønne Fremtidsfond. Med efterfølgende aftale mellem regeringen (Socialdemokratiet), Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Alternativet af 14. september 2020 blev det besluttet at oprette et rådgivende udvalg for indsatsen med henblik på at sikre de bedst mulige rammer for arbejdet via højt kvalificeret rådgivning samt sparring mellem de fire underliggende institutioner.

Danmarks Grønne Fremtidsfond implementeres via kendte og allerede etablerede institutioner og ordninger, idet de afsatte midler allokeres til henholdsvis Vækstfonden, EKF Danmarks Eksportkredit, Investeringsfonden for udviklingslande og Danmarks Grønne Investeringsfond, som derved skal forestå de konkrete investeringer af midlerne under Danmarks Grønne Fremtidsfond.

For at sikre den bedst mulige opfyldelse af Danmarks Grønne Fremtidsfonds virke, krav og mandat vurderes det hensigtsmæssigt at etablere et samlet, rådgivende udvalg, der kan yde råd og sparring til de fire institutioner under Danmarks Grønne Fremtidsfond, rapportere om fremdrift og de samlede grønne effekter af Danmarks Grønne Fremtidsfonds virke samt at sikre dialog med eksterne interessenter og omverdenen. Udvalget bør imidlertid ikke tillægges beslutningskompetence.

Da udvalget skal bidrage til en effektiv implementering af de grønne investeringer, der finansieres med etableringen af Danmarks Grønne Fremtidsfond, og som bl.a. indebærer en kapacitetsudvidelse i Danmarks Grønne Investeringsfond på 6 mia. kr., vurderes det endvidere hensigtsmæssigt, at Danmarks Grønne Investeringsfond bidrager til finansieringen af det rådgivende udvalg.

2.4.3. Den foreslåede ordning

For at sikre den bedst mulige opfyldelse af Danmarks Grønne Fremtidsfonds virke, krav og mandat via Danmarks Grønne Investeringsfond foreslås det, at Danmarks Grønne Investeringsfond kan indhente råd og sparring fra et rådgivende udvalg nedsat af erhvervsministeren i relation til investerings- og finansieringsindsatser inden for grøn omstilling. Det vil imidlertid fortsat være Danmarks Grønne Investeringsfond, der har kompetencen til at træffe konkrete finansierings- eller investeringsbeslutninger. Herudover foreslås det, for at sikre en effektiv implementering af de statslige indsatser for grøn finansiering, at Danmarks Grønne Investeringsfond løbende skal samarbejde og bidrage til koordineringen vedrørende administrationen af midlerne under Danmarks Grønne Fremtidsfond med Vækstfonden, EKF Danmarks Eksportkredit, Investeringsfonden for Udviklingslande samt det nævnte rådgivende udvalg. Endelig foreslås det, at Danmarks Grønne Fremtidsfond kan bidrage til finansiering af udgifterne i forbindelse med det rådgivende udvalg.

De foreslåede ændringer af § 4 vil medføre, at Danmarks Grønne Investeringsfond kan bidrage til finansieringen af et rådgivende organ samt indgå i samarbejdet under dette organ som led i udmøntningen af Danmarks Grønne Fremtidsfond.

2.5. Forholdet til offentlighedsloven, ombudsmandsloven, forvaltningsloven og arkivloven

2.5.1. Gældende ret

Sekretariatsfunktionen for Danmarks Grønne Investeringsfond varetages i dag af Vækstfondens sekretariat, jf. § 5 i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond. Vækstfonden stiller de nødvendige medarbejdere og øvrige ressourcer til rådighed for varetagelse af Danmarks Grønne Investeringsfonds virksomhed, herunder til udførelse af administrationsopgaver, varetagelse af indgåede samarbejdsaftaler og låneforhold samt formueforvaltning, ligesom Vækstfondens direktion varetager den daglige ledelse af Danmarks Grønne Investeringsfond.

Direktionen og øvrige medarbejdere i Vækstfonden bevarer deres nuværende ansættelsesforhold i Vækstfonden, men i alle forhold vedrørende Danmarks Grønne Investeringsfonds aktiviteter refererer direktionen i Vækstfonden til bestyrelsen i Danmarks Grønne Investeringsfond.

Ved lov nr. 691 af 8. juni 2018 om Vækstfonden blev Vækstfonden, dens datterselskaber og andre enheder forvaltet af Vækstfonden undtaget fra lov om offentlighed i forvaltningen, lov om Folketingets Ombudsmand, forvaltningsloven og arkivloven, for så vidt angår aktiviteter udøvet i medfør af lovens kapitel 2.

Der findes ikke en tilsvarende undtagelsesbestemmelse i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond.

2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at for at undtage Vækstfonden fra lov om offentlighed i forvaltningen, lov om Folketingets Ombudsmand, forvaltningsloven og arkivloven, for så vidt angår Vækstfondens forretningsmæssige aktiviteter, også er relevant i relation til Danmarks Grønne Investeringsfond, der i hovedsagen ligeledes agerer som en finansiel virksomhed, og som derfor har behov for dyb indsigt i samarbejdspartneres økonomiske og forretningsmæssige forhold. Disse oplysninger er i sagens natur meget følsomme for de virksomheder, der afgiver oplysningerne, hvilket er grunden til, at der i lov om Vækstfonden og tilsvarende i lov om EKF Danmarks Eksporthandel er ydet en særlig beskyttelse af denne type oplysninger.

Erhvervsministeriet finder, at den nuværende retsstilling vedrørende Danmarks Grønne Investeringsfond er uklar og uhensigtsmæssig, navnlig henset til det forhold, at Vækstfonden varetager sekretariatsfunktionen for Danmarks Grønne Investeringsfond. De to fondes lovgivning bør således ensrettes.

2.5.3. Den foreslåede ordning

For at sikre en klar og ensartet retsstilling foreslås det, at der indføres samme beskyttelse af følsomme oplysninger i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond som aktuelt gælder i lov om Vækstfonden.

Den foreslåede ændring af § 5 vil medføre, at Danmarks Grønne Investeringsfond på linje med sammenlignelige statslige selskaber får mulighed for at sikre beskyttelse af virksomhedernes oplysninger, således at aktiviteter udøvet i medfør af lovens §§ 1 og 2 undtages fra lov om offentlighed i forvaltningen, lov om Folketingets Ombudsmand, forvaltningsloven og arkivloven.

2.6. Outsourcingregler gælder ikke for pengeinstitutter m.fl. ved MitID

2.6.1. Gældende ret

Der er på det finansielle område fastsat særlige regler for finansielle virksomheders outsourcing. Outsourcing er ifølge § 5, stk. 1, nr. 27, i lov om finansiel virksomhed enhver form for ordning mellem en finansiel virksomhed og en leverandør, i henhold til hvilken leverandøren udfører en proces, en tjenesteydelse eller en aktivitet, som den finansielle virksomhed ellers selv ville udføre. For forsikringselskaber defineres outsourcing som et arrangement af en hvilken som helst art mellem et forsikringselskab og en tjenesteyder, hvor tjenesteyderen enten direkte eller gennem videreoutsourcing udfører en proces, en tjeneste eller en aktivitet, som forsikringselskabet ellers selv ville have udført.

For pengeinstitutter, sparevirksomheder, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber er erhvervsministerens hjemmel i § 72 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed til at fastsætte nærmere regler om outsourcing udnyttet ved udstedelsen af bekendtgørelse nr. 877 af 12. juni 2020 om outsourcing for kreditinstitutter m.v. Bekendtgørelsen omfatter også operatører af regulerede markeder, e- pengeinstitutter og betalingsinstitutter, der gør brug af outsourcing, jf. hjemlerne i § 62 i lov om kapitalmarkeder og i § 39, stk. 3, i lov om betalinger.

For forsikringsselskaber er erhvervsministerens hjemmel i § 72 b, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed til at udstede nærmere regler om outsourcing udnyttet ved udstedelsen af bekendtgørelse nr. 723 af 28. maj 2020 om outsourcing for gruppe 2-forsikringsselskaber, Arbejdsmarkedets Tillægspension og Lønmodtagernes Dyrtdsfond.

Med den gældende NemID -løsning til finansielle virksomheder er det eksempelvis outsourcing, når pengeinstitutterne får leveret en række funktioner i NemID, såsom løsningen der muliggør, at kunderne kan logge på netbank.

2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Der pågår et arbejde i regi af Finansministeriet, som har til hensigt at skabe rammen for, at NemID i den nærmeste fremtid bliver erstattet med MitID, som skal skabe rammen for de næste generationer af den danske nationale elektroniske identifikationsordning til brug for offentlige og private digitale selvbetjeningsløsninger.

Der pågår et arbejde i regi af Finansministeriet, som har til hensigt at skabe rammen for, at NemID i den nærmeste fremtid bliver erstattet med MitID, som skal skabe rammen for de næste generationer af den danske nationale elektroniske identifikationsordning til brug for offentlige og private digitale selvbetjeningsløsninger.

Med NemID-løsningen kan en tjenesteudbyder henvende sig til leverandøren af NemID-løsningen og blive tilsluttet løsningen. MitID-løsningen vil fungere anderledes, idet en tjenesteudbyder i stedet skal anvende en broker, der fungerer som bindeled mellem tjenesteudbyderen og MitID-løsningen. MitID-løsningen vil således være baseret på et brokerkoncept, som indebærer, at tjenesteudbydere i stedet for at tilgå MitID-løsningen direkte, tilgår løsningen gennem en broker.

Forholdet mellem en finansiel virksomhed og en broker vil være omfattet af regler i outsourcingbekendtgørelsen, såfremt betingelser herfor i øvrigt er opfyldt. Der vil imidlertid kunne opstå usikkerhed om, hvorvidt forholdet mellem den finansielle virksomhed, brokieren og MitID-løsningen vil kunne anses for outsourcing eller videreoutsourcing. Uanset om aktiviteterne, der udføres af MitID-løsningen, kan anses for outsourcing eller videreoutsourcing, er det ikke hensigten, at finansielle virksomheders brug af MitID-løsningen til autentifikation af en bruger skal omfattes af outsourcingreglerne. Forholdet mellem parterne er reguleret af Digitaliseringsstyrelsen og den kommende lov om MitID og NemLog-in.

For at sikre klarhed om finansielle virksomheders brug af MitID til autentifikation af brugere, så de finansielle virksomheder vil kunne anvende MitID på lige fod med andre virksomheder, bør det derfor fremgå tydeligt af den finansielle lovgivning, at sådan autentifikation ikke er omfattet af de særlige outsourcingregler. Formålet er at sikre, at finansielle virksomheder ikke pålægges pligter i henhold til brug af MitID-løsningen, som ikke vil kunne opfyldes, da det alene er Digitaliseringsstyrelsen som ansvarlig myndighed, der sikrer udvikling, drift, vedligeholdelse og forvaltning af løsningen.

2.6.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at outsourcingreglerne ikke skal gælde for pengeinstitutters, sparevirksomheders, real-kreditinstitutters, forsikringssekskabers, fondsmæglerselskabers, investeringsforvaltningsselskabers, operatører af regulerede markeders, e-pengeinstitutters og betalingsinstitutters autentifikation af brugere ved anvendelse af MitID-løsningen. Det er således reglerne i lov om MitID og NemLog-in, og regler udstedt i medfør heraf, der fastsætter rammerne for juridiske enheders og erhvervsbrugeres anvendelse af MitID.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3, § 2, nr. 1 og § 3, nr. 1.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslagets § 7 medfører, at afgrænsningen af Danmarks Grønne Investeringsfonds egenkapital og den mulige statslige garantistillelse til fonden fjernes. Imidlertid vil det være en forudsætning for udvidelse af statens økonomiske forpligtelser over for fonden, at der er skaffet bevillingsmæssig hjemmel hertil. Denne del af lovforslaget vil dermed ikke i sig selv have økonomiske konsekvenser for det offentlige. En forhøjelse af rammen for fondens egenkapital og lånoptag, som tillades med lovforslaget, vil imidlertid potentielt have negative økonomiske konsekvenser for staten, idet staten stiller en statsgaranti, som långivere kan få sikkerhed i ved ydelse af lån til fonden.

Lovforslaget vurderes at have positive økonomiske konsekvenser for staten, idet finansiering via genudlån vurderes generelt at være billigere for Danmarks Grønne Investeringsfond end at udstede gældsbreve med statsgaranti, da likviditeten er betydeligt højere i statens obligationsserier. Danmarks Grønne Investeringsfond, som er ejet af staten, sparer derfor den likviditetspræmie, som købere af gældsbreve ellers ville kræve i form af højere rente.

Lovforslaget vil have administrative konsekvenser for det offentlige, idet Danmarks Nationalbank administrerer finansiering via genudlån.

Den del af lovforslaget, som vedrører ændring af ligningslovens § 7 B, hvorefter ethvert bidrag fra Afviklingsformuen til et broinstitut eller porteføljeadministrationsselskab vil være skattefrit for modtageren, selv om der ikke er tale om et indskud ved kapitaludvidelse, vurderes ikke at have prove-numæssige konsekvenser for det offentlige. Det skal ses i lyset af, at der ved alle tidligere bidrag fra Afviklingsformuen til et broinstitut eller porteføljeadministrationsselskab har været tale om indskud

af kapital i forbindelse med etablering af broinstituttet og en efterfølgende kapitaludvidelse, som allerede er skattefritaget efter gældende regler. Selvom lovforslaget øger fleksibiliteten ift. at yde andre former for tilskud, så vurderes det ikke, at forslaget vil have provenumæssige konsekvenser i praksis.

Lovforslagets § 1, nr. 1 og 5, der supplerer crowdfundingforordningen, vurderes, at have positive konsekvenser for de regioner og kommuner i dele af landet, hvor der er udfordringer med at opnå lån. Resten af lovforslaget vurderet ikke at have regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter. Tilsyn med crowdfundingforordningen, som foreslået ved lovforslagets § 1, nr. 5 vil medføre øgede udgifter for Finanstilsynet, som vil holdes indenfor Finanstilsynets egen ramme.

Lovforslaget vurderes at efterleve principperne om digitaliseringsklar lovgivning. Lovforslaget indeholder enkle og klare regler, som bidrager til administrative byrdelettelser for erhvervslivet. Der er ved lovforslagets udarbejdelse lagt vægt på en sikker og tryk datahåndtering. Derfor vil enhver videregivelse af personoplysninger efterleve de gældende regler om databeskyttelse. Behandling af personoplysninger vil altid ske under iagttagelse af gældende lovgivning, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/679/EU af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesforordningen) og databeskyttelsesloven.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget vurderes at have positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, idet lovforslaget vil indebære, at erhvervslivet får mulighed for at få finansieret flere grønne investeringer, som f.eks. kan medføre varige energibesparelser i de pågældende virksomheder, der gennemfører investeringerne, eller på anden vis indebære positiv udvikling i de virksomheder, der modtager finansiering.

Lovforslaget vurderes endvidere at have positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, idet lavere finansieringsomkostninger for Danmarks Grønne Investeringsfond kan understøtte mere risikovillig finansiering til virksomheder med perspektivrige projekter, som har vanskeligt ved at rejse fuld finansiering i markedet. En overgang til genudlån vil dog medføre, at de finansielle virksomheder, som i dag administrerer Danmarks Grønne Investeringsfonds udstedelse af gældsbreve, mister en indtægt. Størrelsen på den mistede indtægt vil afhænge af omfanget af Danmarks Grønne Investeringsfonds brug af genudlån.

Lovforslaget som helhed vurderes at efterleve de fem principper for agil lovgivning. Lovforslaget muliggør anvendelse af nye forretningsmodeller, idet lovforslaget ikke forventes at opstille hindringer for f.eks. brug af nye teknologier mv. Lovforslaget er enkelt og formålsbestemt, idet lovforslaget ikke forventes at opstille deltaljerede krav, der gør det vanskeligt for virksomhederne at anvende nye teknologier og forretningsmodeller. Lovforslaget er helhedstænkende, idet virksomhederne forventes at kunne anvende allerede eksisterende systemer. Princippet om brugervenlig digitalisering er ikke relevant for lovforslaget, da lovforslaget ikke retter sig mod det offentliges implementering af regulering gennem erhvervsrettede digitale løsninger.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører ingen konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslagets § 7 vurderes at have positive, miljømæssige konsekvenser i form af bl.a. energibesparelser, øget produktion af vedvarende energi, mere ressourceeffektiv brug af vand og materialer samt bedre recirkulation af ressourcerne i affaldet.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503 af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet og om ændring af forordning (EU) 2017/1129 og direktiv (EU) 2019/1937 ved at udpege Finanstilsynet som kompetent myndighed til at påse overholdelsen af forordningen. Dette indebærer også beføjelse til at meddele tilladelse og inddrage tilladelse til crowdfundingtjenesteudbydere.

Loven indeholder derudover bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter (BRRD).

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den ... til den ... været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Finansiering via genudlån vurderes generelt at være billigere for Danmarks Grønne Investeringsfond end at udstede gældsbreve med statsgaranti.	Potentielle negative konsekvenser, idet der gives mulighed for, at Danmarks Grønne Investeringsfonds egenkapital og adgang til lånoptag kan forhøjes.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Danmarks Nationalbank administrerer Danmarks Grønne Investeringsfonds finansiering via genudlån.

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Erhvervslivet får bedre mulighed for at få medfinansieret grønne investeringer. Lavere finansieringsomkostninger for Danmarks Grønne Investeringsfond kan understøtte mere risikovillig finansiering.	Finansielle virksomheder, som i dag administrerer Danmarks Grønne Investeringsfonds udstedelse af gældsbreve, mister en indtægt.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne		Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Flere energieffektiviseringer og energibesparelser, mere effektiv ressourceanvendelse o.l.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503 af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet og om ændring af forordning (EU) 2017/1129 og direktiv (EU) 2019/1937. Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 1, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende lov om finansiel virksomhed finder ikke anvendelse på crowdfundingtjenesteudbydere efter § 1 i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i *stk. 9*, at lovens anvendelsesområde udvides til også at omfatte crowdfundingtjenesteudbydere, som er reguleret i det foreslåede kapitel 20 a.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503 af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet og om ændring af forordning (EU) 2017/1129 og direktiv (EU) 2019/1937 (herefter crowdfundingforordningen) finder anvendelse i Danmark fra den 10. november 2021.

Den foreslåede bestemmelse fastlægger, hvilke bestemmelser i lov om finansiel virksomhed der skal finde anvendelse på crowdfundingtjenesteudbydere. Det foreslås samtidig at gennemføre Finanstilsynets ansvar som kompetent myndighed for crowdfundingforordningens overholdelse, herunder de undersøgelses- og tilsynsbeføjelser og sanktionsforanstaltninger, de kompetente myndigheder er tillagt i forordningen, i et særskilt kapitel i lov om finansiel virksomhed. Det foreslås desuden i det særskilte kapitel at fastsætte, at lovens kapitel 21 om det generelle tilsyn finder tilsvarende anvendelse på crowdfundingtjenesteudbydere med de nødvendige tilpasninger.

De tilsynsmæssige krav og rammer for crowdfundingtjenesteudbydere i øvrigt er fastsat i crowdfundingforordningen og finder direkte anvendelse. Således fremgår det bl.a. af artikel 12, stk. 10, i crowdfundingforordningen, at den kompetente myndighed i en medlemsstat kan give juridiske personer, der har til hensigt at udbyde crowdfundingtjenester, tilladelse som crowdfundingtjenesteudbydere.

Der henvises i øvrigt til det foreslåede kapitel 20 a og de indsatte bestemmelser om crowdfundingtjenesteudbydere i §§ 343a-343e, jf. lovforslagets nr. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.

Til nr. 2 (§ 43, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed)

Forsikringsselskaber kan som en del af deres sagsbehandling undersøge sager (såkaldt efterforskning), hvis de vurderer, at der er en begrundet mistanke om forsikringssvindel eller om uberettiget udbetaling af forsikringsdækning. Det kan f.eks. være, hvis der i forbindelse med skadesanmeldelsen eller sagens behandling opstår mistanke om forsikringssvindel, eller hvis der opstår mistanke om at en tidligere udbetalt forsikringsdækning er uberettiget. Forsikringsselskaber kan som en del af disse undersøgelser, der i dette lovforslag betegnes visse undersøgelser, bl.a. benytte skjulte personobservationer af en skadelidte, f.eks. for at dokumentere skadelidtes fysiske formåen. Dokumentation kan forsikringsselskabet bruge til at vurdere, om skadelidtes fysiske formåen er bedre end det som skadelidte selv har oplyst. Hvis det er tilfældet, kan selskabet vælge at anmelde den skadelidte til politiet for forsikringssvindel, hvis selskabet vurderer, at skadelidte bevidst har opgivet falske oplysninger

eller udeladt vigtige oplysninger, eller selskabet kan træffe afgørelse om, at den skadelidte ikke skal eller ikke længere skal modtage udbetaling af en erstatning.

Forsikringsselskaber skal, som alle andre virksomheder, holde sig inden for de generelle retlige rammer, når de udfører disse undersøgelser, herunder personobservation. De eksisterende regler består af behandlingsbestemmelserne i databeskyttelsesreguleringen, straffelovens kapitel 27 om beskyttelse af privatlivets fred samt regler i tv-overvågningsloven. Derudover følger det af reglerne om god skik for finansielle virksomheder, at forsikringsselskaberne også en retlig pligt til at handle redeligt og loyalt over for kunderne.

Efter den gældende § 43 i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1447 af 11. september 2020, skal forsikringsselskaber drives i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet.

Efter den gældende § 4 i bekendtgørelse om god skik for forsikringsdistributører jf. bekendtgørelse nr. 1143 af 15. november 2019, skal forsikringsdistributører handle redeligt og loyalt over for sine kunder.

Reglerne om god skik er begrundet i hensynene til forbrugerne, konkurrenterne og andre erhvervsdrivende samt almene samfundsinteresser. Reglerne skal sikre, at kunder i finansielle virksomheder kan have tillid til markedet og de finansielle virksomheder og bidrager således til et velfungerende finansielt marked. Der er tale om en retlig standard, som skal fortolkes i overensstemmelse med de til enhver tid gældende samfundsnormer.

God skik tilsiger dermed bl.a., at en personobservation af skadelidte først må indledes, når der er en begrundet mistanke om, at den skadelidte ikke er berettiget til hel eller delvis forsikringsdækning, og når andre mindre indgribende undersøgelsesmetoder er anvendt eller ikke antages at kunne belyse sagen, idet skjulte observationer er af meget indgribende karakter for den enkelte person.

Ifølge databeskyttelsesforordningens artikel 15 har kunden ret til indsigt i de personoplysninger, som forsikringsselskabet behandler om kunden (egenaces). Selskaberne skal vejlede kunderne om muligheden for egenaces for at handle i overensstemmelse med reglerne om god skik.

God skik tilsiger endvidere, at forsikringsselskabet ikke kan stoppe udbetalingerne uden at have varslet kunderne herom, så kunden i den forbindelse har mulighed for at gøre indsigelser og kræve alt dokumentation fremlagt.

Det vil desuden være i strid med god skik, hvis et forsikringsselskab bevidst truer med et uretmæssigt krav for at få kunden til at acceptere forsikringsselskabets afgørelse.

Et krav om tilbagebetaling kræver, at forsikringssselskabet har dokumentation for, at kunden uberettiget har modtaget forsikringsydelser i den periode, som kravet stammer fra. Ifølge den almindelige obligationsretlige (uskrevne) grundsætning om *condictio indebiti* kan den, der ved en fejl har betalt en ydelse, som den pågældende ikke var forpligtet til at betale, efter omstændighederne kræve ydelsen tilbagebetalt. Hvorvidt et beløb, der fejlagtigt er blevet betalt kan kræves tilbagebetalt, beror på en vurdering af, om modtageren af ydelsen har været i ond tro, om modtagelsen af pengene, f.eks. ved at have afgivet urigtige oplysninger for at få beløbet udbetalt.

God skik tilsiger endvidere, at når et selskab varsler, at det vil standse en udbetaling, også skal vejlede kunden om muligheden for indsigt i egne oplysninger, reglerne om *condictio indebiti* samt muligheden for at klage til ankenævn eller indbringe sagen for domstolene.

Det foreslås at indsætte et *stk.* 9 i § 43, hvorefter erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om de procedurer og oplysningsforpligtelser, som et forsikringssselskab skal iagttage, når selskabet foretager visse undersøgelser, herunder foretager personobservation af skadelidte. Formålet med de nye regler vil være at øge beskyttelsen af de skadelidte, ved at tydeliggøre de pligter og rettigheder, der gælder, når forsikringssselskaber benytter visse undersøgelser i forbindelse med deres sagsbehandling af skadeanmeldelser og forsikringssager. Samtidig får Finanstilsynet mulighed for at føre tilsyn med forsikringssselskaberne, når de foretager visse undersøgelser efter de nye regler.

Ved et forsikringssselskab forstås både skadesforsikringssselskaber samt livsforsikringssselskaber, som også kaldes pensionssselskaber.

Ved visse undersøgelser skal forstås undersøgelser hvor der indsamles oplysninger uden den skadelidtes viden. Begrebet vil blive defineret i bekendtgørelsen. Det kan f.eks. være såkaldte ”skrivebordsundersøgelser”, hvor selskabet indsamler oplysninger fra frit tilgængelige kilder, herunder internettet og de sociale medier, samt undersøgelser bestående af personobservation.

Ved skadelidte forstås både en kunde i et forsikringssselskab, der har lidt en skade, som umiddelbart er dækningsberettiget, og en person, der har lidt en skade, som umiddelbart skal dækkes af en tredjeparts forsikringssselskab. Sidstnævnte situation opstår f.eks., hvis en person bliver påkørt af et motor-køretøj og påføres tab eller personskade. Her vil skadevolders forsikringssselskab, hvor skadevolder har tegnet den lovpligtige ansvarsforsikring for sit motorkøretøj, skulle udbetale erstatningen for tabet og/eller skaden til skadelidte.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler ved udstedelse af en bekendtgørelse som skal gælde for danske forsikringssselskaber og udenlandske forsikringssselskaber, som driver virksomhed her i landet, herunder gennem filialetablering eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed.

Bekendtgørelsen vil fastsætte de god skik-regler forsikringsselskaber skal efterleve, når de foretager visse undersøgelser, herunder regler om forsikringsselskabernes procedurer og oplysningsforpligtelser. Denne bekendtgørelse vil således sammen med de generelle regler i straffeloven, databeskyttelsesreguleringen, tv-overvågningsloven og de generelle god skik-regler i den finansielle regulering fastsætte rammerne for forsikringsselskaber, når de foretager visse undersøgelser (såkaldt efterforskning).

Der vil kunne fastsættes regler i bekendtgørelsen, som udgør en kodificering af fortolkningen af de eksisterende generelle god skik-regler. På den måde vil pligter, der i dag allerede følger af en fortolkning af god skik-reglerne, kunne specificeres og konkretiseres i bekendtgørelsen. Der henvises til beskrivelsen af gældende ret ovenfor i afsnit 2.1.1.

Der vil desuden kunne fastsættes nye krav i bekendtgørelsen, herunder krav til særlige beslutningsprocesser for forsikringsselskaberne, når de ønsker at foretage visse undersøgelser, herunder når selskabet på baggrund af undersøgelsen vil afvise forsikringsdækning helt eller delvist, standse en løbende udbetaling, nedsætte en løbende udbetaling eller fremsætte krav om tilbagebetaling. Der kan ligeledes fastsættes regler, som sikrer, at en skadelidt får indsigt i det indsamlede dokumentationsmateriale og mulighed for at kommentere på materialet. Herudover vil erhvervsministeren også kunne fastsætte en pligt for forsikringsselskaberne til at informere den skadelidte om mulighederne for at få prøvet selskabets afgørelse om afvisning af dækning ved Ankenævnet for Forsikring eller ved domstolene.

Det vil desuden være muligt at fastsætte særlige krav for brugen af personobservation, herunder særlige godkendelsesprocedurer, da en sådan undersøgelsesmetode kan opleves som særdeles indgribende.

Forsikring & Pensions branchekodeks, ”Kodeks for særlig undersøgelse af forsikringssager – 2020”, vil kunne indgå som inspiration ved udarbejdelsen af reglerne.

Tilsynet på området vil indgå som en del af Finanstilsynets generelle og risikobaserede tilsyn på forbrugerområdet. At Finanstilsynets tilsyn på forbrugerområdet er risikobaseret betyder, at Finanstilsynet løbende vurderer, hvilke problemstillinger Finanstilsynet bør tage op.

Finanstilsynet har ikke og får heller ikke kompetence til at afgøre konkrete, individuelle klager over skadesbehandlingen. Finanstilsynet kan derfor heller ikke tage stilling til enkeltsager om efterforskning, herunder personobservation, men Finanstilsynet vil føre tilsyn med, at forsikringsselskaberne generelt overholder reglerne i bekendtgørelsen. Som en del af tilsynet vil Finanstilsynet have mulighed for at påbyde forsikringsselskaber at ændre eller ophøre med en bestemt adfærd, som ikke er i overensstemmelse med reglerne i bekendtgørelsen.

Det vil endvidere være muligt at fastsætte, at grove og gentagne overtrædelser af visse regler i bekendtgørelsen skal være forbundet med bødestraf, jf. § 373, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 3 (§ 72 c i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 72 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed kan pengeinstitutter, sparevirksomheder, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber outsource en proces, en tjenesteydelse eller en aktivitet, som virksomheden ellers selv ville udføre, til en leverandør. § 72 a, stk. 1, gælder også for fælles datacentraler, jf. § 343 r, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed og for Danmarks Skibskredit, jf. § 7 i bekendtgørelse om et skibsfinansieringsinstitut.

Efter § 72 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed kan forsikringsselskaber outsource en proces, en tjenesteydelse eller en aktivitet, som selskaberne ellers selv ville udføre, til en tjenesteyder. Efter stk. 2-4 har forsikringsselskaberne pligt til bl.a. at sikre, at outsourcing af kritiske eller vigtige operationelle funktioner eller aktiviteter ikke foregår på en måde, der kan medføre en væsentlig forringelse af kvaliteten af ledelsessystemet i forsikringsselskabet, og til at underrette Finanstilsynet om forestående outsourcing, og selskaberne er ansvarlige for samtlige outsourcete funktioner og aktiviteter. Efter stk. 5 kan Finanstilsynet træffe afgørelse om, at forsikringsselskabers outsourcing skal bringes til ophør inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist, hvis outsourcingkontrakten eller dennes parter ikke opfylder reglerne i denne bestemmelse eller regler fastsat i medfør af stk. 6.

Efter § 72 a, stk. 3, kan erhvervsministeren fastsætte nærmere regler om bl.a. outsourcingvirksomheders ledelsesordninger, ansvar, risikostyring, overvågning, kontrol og rapportering i tilknytning til outsourcing til en leverandør, herunder leverandørens videreoutsourcing, og interne retningslinjer. Tilsvarende regler kan efter § 72 b, stk. 6, fastsættes for forsikringsselskabers brug af om outsourcing. Bestemmelserne er udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 723 af 28. maj 2020 om outsourcing for gruppe 2-forsikringsselskaber, Arbejdsmarkedets Tillægspension og Lønmodtagernes Dyrtidsfond og bekendtgørelse nr. 877 af 12. juni 2020 om outsourcing for kreditinstitutter m.v. Sidstnævnte finder dog ikke anvendelse for gruppe 1-forsikringsselskaber, der er omfattet af reglerne om outsourcing i Solvens II-forordningen, jf. artikel 274 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Det følger af den kommende lov om MitID og NemLog-in, at MitID-løsningen defineres som den danske nationale elektroniske identifikationsordning, som vil blive anmeldt i henhold til eIDAS-forordningen. MitID-løsningen kan også betegnes som en eID-ordning eller eID-løsning. Med løsningen kan der foretages elektronisk identifikation. Løsningen fungerer derved som en autentifikationstjeneste af privatpersoners digitale identiteter. MitID-løsningen er den nationale identitetsgarant for identiteter udstedt til privatpersoner.

Ved overgangen fra NemID til MitID sker der en række ændringer i den fællesoffentlige digitale infrastruktur. En central ændring medfører, at MitID-løsningen fremadrettet alene vil udgøre en autentifikationsløsning, hvor NemID-løsningen også indeholdt digital signatur. Dette medfører, at hvor der tidligere var lighed mellem NemID og digital signatur, vil der fremadrettet skulle anvendes serviceområdet Digital Signatur i NemLog-in til den offentlige digitale underskrift baseret på autentifikation med MitID.

Det følger af den kommende lov om MitID og NemLog-in, at autentifikation defineres som en digital proces, som genkender og verificerer en digital identitet gennem anvendelse af et elektronisk identifikationsmiddel, der er koblet til identiteten.

Med NemID-løsningen kunne en tjenesteudbyder henvende sig til leverandøren af NemID-løsningen og blive tilsluttet løsningen. MitID-løsningen vil fungere anderledes på dette punkt, idet en tjenesteudbyder i stedet skal anvende en broker, der fungerer som bindeled mellem tjenesteudbyderen og MitID-løsningen, hvor autentifikationen sker. I NSIS-standard, som lægges til grund for den offentlige digitale infrastruktur, defineres en identitetsbroker som formidler af en autentificeret digital identitet til tredjeparter på baggrund af en autentifikation verificeret af brokern selv eller eventuelt af en anden tredjepart. MitID-løsningen vil således være baseret på et brokerkoncept, som indebærer, at tjenesteudbydere i stedet for at tilgå MitID-løsningen direkte, tilgår løsningen gennem en broker. MitID brokere skal være certificerede i henhold til foruddefinerede krav for at kunne tilslutte sig MitID. Der stilles dog kun krav om NSIS-anmeldelse for brokere, der ønsker at indgå i den offentlige digitale infrastruktur.

Autentifikationen, som genkender og verificerer en digital identitet sker i MitID-løsningen. Den digitale signatur vil derimod skulle udvikles af den individuelle broker eller kan tilkøbes som en service fra den offentlige broker i NemLog-in eller fra andre brokere i markedet.

Det foreslås i § 72 c, at § 72 b, stk. 2-5, og regler fastsat i medfør af § 72 a, stk. 3, og § 72 b, stk. 6, ikke gælder for virksomhedernes autentifikation af brugere ved anvendelse af MitID-løsningen, jf. lov om MitID og NemLog-in.

Det foreslåede indebærer, at reglerne om forsikringsselskabers outsourcing i § 72 b, stk. 2-5, samt reglerne i de bekendtgørelser, der er udstedt i medfør af § 72 a, stk. 3, og § 72 b, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed ikke skal finde anvendelse for finansielle virksomheder, når de anvender MitID-løsningen til at foretage autentifikation af en bruger.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med § 3, stk. 2, i den kommende lov om MitID og NemLog-in, hvorefter Digitaliseringsstyrelsen stiller MitID til rådighed for privatpersoner og erhvervsbrugere, hvis privatpersoner og erhvervsbrugere opfylder reglerne om udstedelse af MitID, som fastsat i medfør af § 4, stk. 2. Der vil således i medfør af samme lovs § 4, stk. 2, blive fastsat regler om udstedelse af MitID, som bl.a. finansielle virksomheder vil skulle overholde ved anvendelsen af MitID.

For at undgå en u hensigtsmæssig forskelsbehandling af virksomheders brug af MitID, herunder at finansielle virksomheder vil skulle opfylde både de aftaler, der indgås for at overholde den kommende lov om MitID og NemLog-in, og reglerne om outsourcing, herunder reglerne i outsourcingbekendtgørelserne, på det finansielle område, foreslås det, at § 72 b, stk. 2-5, og outsourcingbekendtgørelserne ikke skal kunne finde anvendelse.

Finansielle virksomheder vil således kunne anvende MitID-løsningen til autentifikationen af deres kunder, altså til at genkende og verificere en kundes digitale identitet. Finansielle virksomheder vil dog stadig have behov for at udvikle en løsning til digitale signaturer og log-in løsninger til eksempelvis netbank. En finansiell virksomhed vil skulle anvende en broker, som kan formidle en autentificeret digital identitet på baggrund af autentifikationen. For pengeinstitutter vil broker-rollen eksempelvis kunne varetages af en fælles datacentral.

Forholdet mellem den finansielle virksomhed og brokern vil stadig være omfattet af regler i outsourcingbekendtgørelsen, såfremt betingelser herfor i øvrigt er opfyldt. Der vil imidlertid kunne opstå usikkerhed om, hvorvidt forholdet mellem en finansiell virksomhed, en broker og MitID-løsningen vil kunne anses for outsourcing eller videreoutsourcing. Uanset om aktiviteterne, der udføres af MitID-løsningen kan anses for outsourcing eller videreoutsourcing, er det ikke hensigten, at finansielle virksomheders brug af MitID-løsningen til autentifikation af en bruger skal omfattes af outsourcing-reglerne. Det foreslåede har derfor til formål at skabe entydig klarhed om, at anvendelse af MitID til autentifikation af brugere ikke vil skulle være omfattet af reglerne om outsourcing udstedt i medfør af de nævnte bestemmelser.

Der er herved ikke taget stilling til, hvorvidt aktiviteterne, der udføres af MitID-løsningen, ville kunne anses for outsourcing eller videreoutsourcing fra en finansiell virksomhed.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.6.

Til nr. 4 (§ 124 b i lov om finansiell virksomhed)

Finanstilsynet har i bilag 2 om markedsrisiko i forslag til bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. (ledelsesbekendtgørelsen), som forventes at træde i kraft den 1. januar 2021, fastsat styringsmæssige krav, som Finanstilsynet skal sikre, at virksomhederne overholder. Bekendtgørelsens bilag 2 implementerer artikel 84, stk. 2, i kapitalkravsdirektivet, som ændret ved Europa-Parlamentet og Rådets direktiv nr. 2019/878 af 20. maj 2019 (CRD V) fuldt ud. Bekendtgørelsens bilag 2 er desuden en delvis implementering af artikel 84, stk. 1, i CRD V, idet der angives i bilaget, at der skal etableres procedurer, men ikke at disse procedurer skal bestå af interne systemer, standardmetoden eller den forenkede standardmetode.

Artikel 84, stk. 1, og 2, fastsætter krav om, at de kompetente myndigheder sikrer, at institutter skal indføre interne systemer, anvender standardmetoden eller den forenkledede standardmetode til at identificere, styre og afbøde risici som følge af potentielle ændringer af rentesatserne, der påvirker både den økonomiske værdi af kapitalgrundlaget og nettorenteindtægterne fra de ikke-handelsmæssige aktiviteter. Hertil kommer krav om, at instituttet skal indføre systemer til at vurdere og overvåge de risici, der opstår som følge af potentielle ændringer af kreditspænd, som påvirker både den økonomiske værdi af kapitalgrundlaget og nettorenteindtægterne fra ikke-handelsmæssige aktiviteter.

Finanstilsynet har hidtil vurderet kreditinstitutters opgørelse af renterisiko uden for handelsbeholdningen, som led i vurderingen af virksomhedernes solvensbehov. Det er sket i henhold til § 124, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed og afsnit 6 i vejledning om tilstrækkeligt kapitalgrundlag og solvensbehov for kreditinstitutter.

Der har ikke tidligere været særskilte krav til kreditinstitutters opgørelse af påvirkningen på kapitalgrundlaget af nettorenteindtægterne fra et instituts ikkehandelsmæssige aktiviteter. Opgørelsen har hidtidigt indgået i institutternes vurdering af solvensbehovet opgjort i henhold til § 124, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 1*, at kreditinstitutter skal indføre interne systemer og anvende standardmetoden eller den forenkledede standardmetode til at identificere, vurdere, styre og afbøde de risici, der opstår som følge af potentielle ændringer af rentesatserne, der påvirker både den økonomiske værdi af et instituts kapitalgrundlag og nettorenteindtægterne fra et instituts ikkehandelsmæssige aktiviteter.

Forslaget implementerer artikel 84, stk. 1, i CRD V.

Forslaget medfører, at kreditinstitutter skal indføre systemer til at identificere, vurdere, styre og afbøderentrisiko på ikkehandelsmæssige aktiviteter. Ikkehandelsmæssige aktiviteter er f.eks. beholdninger, som ikke har handel til hensigt og dermed er placeret uden for instituttets handelsbeholdning. Virksomheden kan enten udvikle egne interne systemer til at håndtere disse risici eller anvende standardmetoden eller den forenkledede standardmetode, som bliver fastlagt af den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA).

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan kræve, at et kreditinstitut anvender den i stk. 1 nævnte standardmetode, hvis Finanstilsynet vurderer, at virksomhedens interne systemer ikke er tilfredsstillende.

Forslaget implementerer artikel 84, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019 (CRD V).

Som udgangspunkt kan en virksomhed anvende egne interne systemer til at identificere, vurdere og styre renterisikoen fra et instituts ikkehandelsmæssige aktiviteter. Forslaget giver Finanstilsynet be-

føjelser til at kunne kræve, at virksomheden anvender standardmetoden. Finanstilsynet vil kunne anvende beføjelsen, hvis Finanstilsynet konstaterer, at de interne systemer ikke er tilstrækkeligt retvisende og dermed ikke i tilstrækkelig grad opgør de i artikel 84, stk. 1, omtalte risici, f.eks. hvis det konstateres, at der er en række mangler i systemet.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet kan kræve, at et lille og ikke-komplekst kreditinstitut, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 145, litra a) til i), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013/EU af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter skal anvende den i stk. 1 nævnte standardmetode, hvis Finanstilsynet finder, at den forenkledede standardmetode ikke er tilstrækkelig til at tage højde for den renterisiko, der opstår som følge af instituttets ikkehandelsmæssige aktiviteter.

Forslaget implementerer artikel 84, stk. 4, i CRD V.

Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet kan kræve, at standardmetoden anvendes af et lille og ikke-komplekst kreditinstitut frem for den forenkledede standardmetode, hvis Finanstilsynet vurderer, at den forenkledede standardmetode ikke er tilstrækkelig til at tage højde for den renterisiko, der opstår som følge af virksomhedens ikkehandelsmæssige aktiviteter. Det kan f.eks. være tilfælde, hvor virksomhedens ikkehandelsmæssige aktiviteter er mere komplekse eller omfattende end forudsat i den forenkledede standardmetode.

Af CRD V artikel 84 stk. 5, fremgår, at EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder (RTS), der fastsætter en standardmetode, som kreditinstitutter kan anvende til at vurdere de i CRD V artikel 84, stk. 1, omhandlede risici, herunder en forenklet standardmetode for små og ikke-komplekse kreditinstitutter. Den forenkledede standardmetode skal være mindst lige så konservativ som standardmetoden. Den tekniske standard skulle i henhold til CRD V have været forelagt kommissionen inden den 28. juni 2020. EBA har meldt ud, at de ikke forventer, at have en endelig RTS klar til forelæggelse for Kommissionen før marts 2022.

Håndhævelse af Finanstilsynets bemyndigelser vil dermed ikke være aktuelt før efter vedtagelse af den delegerede forordning, som fastlægger standardmetoden og den forenkledede standardmetode. Det er vurderingen, at det er hensigtsmæssigt, at bemyndigelsen implementeres inden standardmetoden og den forenkledede standardmetode er fastlagt, således at bemyndigelsen kan håndhæves umiddelbart efter ikrafttræden af Kommissionens delegerede forordning.

Indtil der foreligger en delegeret forordning, som fastlægger standardmetoden og den forenkledede standardmetode, vil Finanstilsynet føre et proportionalt tilsyn med kreditinstitutternes interne systemer for opgørelse af renterisiko ved virksomhedens ikkehandelsmæssige aktiviteter. Finanstilsynets forventninger til opgørelsen fremgår af afsnit 6 i vejledning nr. 9093 af 17. februar 2020 om tilstrækkeligt kapitalgrundlag og solvensbehov for kreditinstitutter.

Til nr. 5 (afsnit X a, i lov om finansiel virksomhed)

Til § 343 a

Den foreslåede bestemmelse er ny og foreslås som en konsekvens af, at crowdfundingforordningen finder anvendelse fra den 10. november 2021, hvorefter udbydere af crowdfundingtjenester skal have tilladelse som crowdfundingtjenesteudbydere af Finanstilsynet og være underlagt Finanstilsynets tilsyn i henhold til crowdfundingforordningen.

Der gives i henhold til gældende dansk ret ikke selvstændig tilladelse som crowdfundingtjenesteudbydere, men udbydere af crowdfundingtjenester kan være omfattet af krav om tilladelse som enten udbydere af betalingstjenester, udsteder af e-penge, pengeinstitut eller fondsmæglerselskab afhængig af den konkrete forretningsmodel. Med crowdfundingforordningen gives der mulighed for at søge en selvstændig tilladelse som crowdfundingudbydere under de tilsynsmæssige krav og rammer i forordningen. Nogle typer af crowdfunding vil fortsat være ureguleret i henhold til gældende dansk ret, da crowdfundingforordningen alene finder anvendelse på specifikke typer af crowdfunding.

De crowdfundingtjenester, der kræver tilladelse i henhold til crowdfundingforordningen, involverer formidling af långivning – såkaldt lånebaseret crowdfunding – eller placering af værdipapirer og instrumenter, der efter forordningen er godkendt til crowdfunding, uden fast forpligtelse og modtagelse og formidling af ordrer vedrørende de pågældende værdipapirer og instrumenter, der er godkendt til crowdfunding – såkaldt investeringsbaseret crowdfunding. Andre former for crowdfunding såsom donationsbaseret crowdfunding, hvor investor ikke får noget retur, eller rewardbaseret crowdfunding, hvor investor eksempelvis får en fysisk vare retur, er ikke omfattet af crowdfundingforordningen.

Med den foreslåede § 343 a gennemføres artikel 29, stk. 1, i crowdfundingforordningen.

Det foreslås i *stk. 1*, der udbydere crowdfundingtjenester, skal have tilladelse af Finanstilsynet som crowdfundingtjenesteudbydere, jf. artikel 12, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet.

Af artikel 12, stk. 1, følger det, at en juridisk person, der har til hensigt at udbyde crowdfundingtjenester, skal ansøge den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den juridiske person er etableret, om tilladelse som crowdfundingtjenesteudbydere.

Det foreslåede stk. 1 fastlægger, at Finanstilsynet er kompetent tilsynsmyndighed til at give tilladelse som crowdfundingtjenesterudbydere efter artikel 12, stk. 10, i crowdfundingforordningen.

Tilladelse som crowdfundingtjenesteudbydere kan meddeles til juridiske personer, der alene har til hensigt at udbyde crowdfundingtjenester, men kan også meddeles til pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber, udbydere af betalingstjenester eller udsteder af e-penge, der har til hensigt at udbyde crowdfundingtjenester, i det omfang det falder inden for disse virksomhedstypers tilladte aktivitetsområde.

Meddeles der inden for disse virksomhedstypers tilladte aktivitetsområde tilladelse som crowdfundingtjenesteudbydere, vil disse virksomhedstyper også være underlagt tilsyn i henhold til crowdfundingforordningen.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at ved crowdfundingtjenesteudbydere forstås en juridisk person, der udbyder crowdfundingtjenester.

Med den foreslåede bestemmelse vil en crowdfundingtjenesteudbydere være defineret som en juridisk person, der udbyder crowdfundingtjenester som defineret i det foreslåede *stk. 2, nr. 2*.

Definitionen af crowdfundingtjenesteudbydere svarer til definitionen i artikel 2, stk. 1, litra e, i crowdfundingforordningen.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at ved crowdfundingtjeneste forstås aktiviteter i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet.

Af artikel 2, stk. 1, litra a, i crowdfundingforordningen fremgår det, at crowdfundingtjenester dækker over matchning af investorers og projektejerers erhvervsfinansieringsinteresser ved anvendelse af en crowdfundingplatform, og som består af en af følgende aktiviteter: i) formidling af långivning eller ii) placering uden fast forpligtelse, jf. afsnit A, punkt 7, i bilag I til direktiv 2014/65/EU, af værdipapirer og instrumenter, der er godkendt til crowdfunding, som er udstedt af projektere eller et special purpose vehicle, og modtagelse og formidling af kundeordrer, jf. afsnit A, punkt 1, i bilag I til direktiv 2014/65/EU vedrørende de pågældende værdipapirer og instrumenter, der er godkendt til crowdfunding.

Instrumenter, der er godkendt til crowdfunding, omfatter kapitalandele i et selskab med begrænset ansvar, der ikke er underlagt restriktioner, der reelt forhindrer dem i at blive omsat, herunder restriktioner med hensyn til den måde, hvorpå de pågældende kapitalandele udbydes til eller præsenteres for offentligheden, jf. artikel 2, stk. 1, litra n, i crowdfundingforordningen.

Udbud af crowdfundingtjenester omfatter således generelt tre typer aktører: 1) projektejereren, der foreslår det projekt, der skal finansieres, 2) investorer, der finansierer det foreslåede projekt, og 3) en formidlingsorganisation i form af en crowdfundingtjenesteudbydere, der bringer projektere og investorer sammen gennem en onlineplatform.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at ved en crowdfundingplatform forstås et offentligt tilgængeligt internetbaseret informationssystem, der drives eller forvaltes af en crowdfundingtjenesteudbydere.

Med den foreslåede bestemmelse vil en crowdfundingplatform være defineret som et offentligt tilgængeligt internetbaseret informationssystem, der drives eller forvaltes af en crowdfundingtjenesteudbyder.

Den foreslåede definition af en crowdfundingplatform svarer til definitionen i artikel 2, stk. 1, litra d, i crowdfundingforordningen.

Til § 343 b

Bestemmelsen foreslås som en konsekvens af, at crowdfundingforordningen finder anvendelse fra den 10. november 2021, hvorefter udbydere af crowdfundingtjenester skal have tilladelse som crowdfundingtjenesteudbydere af Finanstilsynet og være underlagt Finanstilsynets tilsyn i henhold til crowdfundingforordningen. Dette indebærer, at Finanstilsynet også har beføjelse til at inddrage en tidligere givet tilladelse som crowdfundingtjenesteudbydere.

Det foreslås i § 343 b, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som crowdfundingtjenesteudbydere, jf. artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter Finanstilsynets beføjelse til at kunne inddrage en tidligere givet tilladelse som crowdfundingtjenesteudbydere efter artikel 12, stk. 10, i crowdfundingforordningen.

Dette indebærer, at Finanstilsynet er ansvarlig for at inddrage tilladelse som crowdfundingtjenesteudbydere efter artikel 17 i crowdfundingforordningen. Finanstilsynet kan bl.a. inddrage tilladelsen, hvis crowdfundingtjenesteudbyderen ikke længere opfylder de betingelser, hvorpå tilladelsen blev givet, eller hvis crowdfundingtjenesteudbyderen har begået alvorlige overtrædelser af crowdfundingforordningen.

Til § 343 c

Bestemmelsen foreslås som en konsekvens af, at crowdfundingforordningen finder anvendelse fra den 10. november 2021, hvorefter udbydere af crowdfundingtjenester skal have tilladelse af Finanstilsynet som crowdfundingtjenesteudbydere og være underlagt Finanstilsynets tilsyn i henhold til crowdfundingforordningen. Dette indebærer beføjelse til at påse overholdelsen af crowdfundingforordningen, herunder give påbud og påtaler og evt. politianmelde for overtrædelse heraf.

Det foreslås i § 343 c, stk. 1, at Finanstilsynet påser crowdfundingtjenesteudbyderes overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet.

Det foreslåede stk. 1 fastlægger, at Finanstilsynet er kompetent tilsynsmyndighed til at påse overholdelsen af crowdfundingtjenesterudbydere overholdelse af crowdfundingforordningen.

Dette indebærer, at Finanstilsynet er ansvarlig for at give tilladelse til og inddrage tidligere givne tilladelser til crowdfundingudbydere, hvis crowdfundingtjenesteudbyderen bl.a. ikke længere opfylder de betingelser, hvorpå tilladelsen blev givet, samt påse crowdfundingudbydernes overholdelse af forordningen i øvrigt.

Den foreslåede bestemmelse giver Finanstilsynet beføjelse til at give påbud og påtale og evt. politianmelde overtrædelse af crowdfundingforordningen. Finanstilsynet kan således påbyde en crowdfundingtjenesteudbyder, der overtræder crowdfundingforordningen, at bringe den adfærd, der udgør en overtrædelse, til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan adfærd. En sådan afgørelse følger Finanstilsynets almindelige beføjelser til at kunne give påbud eller påtale til en virksomhed under tilsyn, som overtræder den finansielle lovgivning gældende for virksomheden.

Til § 343 d

Den foreslåede bestemmelse er ny og foreslås som en konsekvens af, at crowdfundingforordningen finder anvendelse fra den 10. november 2021, hvorefter Finanstilsynet som den kompetente myndighed vil påse overholdelsen af crowdfundingforordningen og udbydere af crowdfundingtjenester vil være underlagt Finanstilsynets tilsyn i henhold til crowdfundingforordningen.

Artikel 30, stk. 1, i crowdfundingforordningen fastsætter, at de kompetente myndigheder for at kunne varetage deres opgaver i henhold til forordningen mindst skal have de undersøgelsesbeføjelser i overensstemmelse med national ret, der fremgår af bestemmelsens litra a-c. Eksempelvis skal den kompetente myndighed efter litra c have adgang til at gennemføre kontrolbesøg og undersøgelser på stedet på andre steder end i fysiske personers private boliger og med henblik herpå skaffe sig adgang til lokaler for at få adgang til dokumenter og andre oplysninger i enhver form, når der er rimelig mistanke om, at dokumenter og andre oplysninger vedrørende genstanden for kontrollen eller undersøgelsen kan være relevant som bevis for en overtrædelse af crowdfundingforordningen.

Efter artikel 30, stk. 2, skal de kompetente myndigheder for at kunne varetage deres opgaver i henhold til crowdfundingforordningen mindst have de tilsynsbeføjelser i overensstemmelse med national ret, der følger af bestemmelsens litra a-i. Eksempelvis skal den kompetente myndighed efter litra e kunne forbyde udbud af crowdfundingtjenester, hvis myndigheden finder, at forordningen er blevet overtrådt. Det vil i praksis give den kompetente myndighed adgang til over for en juridisk person, der har overtrådt bestemmelser i forordningen adgang til at træffe afgørelse om, at den pågældende virksomhed ikke må udbyde crowdfundingtjenester.

Efter artikel 30, stk. 5, udøver de kompetente myndigheder deres funktioner og beføjelser efter stk. 1 og 2 direkte, i samarbejde med andre myndigheder, på eget ansvar ved delegation til sådanne myndigheder eller ved anmodning til kompetente judicielle myndigheder.

Det foreslås i § 343 d, at Finanstilsynet eller, hvor kompetencen til at udøve enkelte beføjelser ved lov er tillagt andre danske myndigheder, andre danske myndigheder kan til brug for tilsyn med overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet udøve de beføjelser, der følger af forordningens artikel 30, stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at fastsætte i dansk ret, hvem der er den kompetente tilsynsmyndighed for at påse overholdelsen af crowdfundingforordningen.

Den foreslåede bestemmelse skal samtidig ses i lyset af, at Danmark efter crowdfundingforordningens artikel 29 har pligt til at underrette European Securities and Markets Authority (ESMA) om, hvem der er udpeget som kompetent myndighed til at varetage de funktioner og opgaver, der er fastsat i forordningen. Dette vil dog ikke fremgå af den danske finansielle lovgivning, medmindre det eksplicit fastsættes i den finansielle lovgivning.

Med forslaget om, at andre danske myndigheder vil kunne udøve de beføjelse, der fremgår af artikel 30, stk. 1 og 2, hvor kompetencen til at udøve de enkelte beføjelser ved lov er tillagt andre danske myndigheder, sigtes til beføjelser, der efter dansk ret ikke kan udføres af Finanstilsynet. Et eksempel herpå er beføjelsen i artikel 30, stk. 1, litra c, om at den kompetente myndighed skal have adgang til at gennemføre kontrolbesøg og undersøgelser på stedet på andre steder end i fysiske personers private boliger og med henblik herpå skaffe sig adgang til lokaler for at få adgang til dokumenter og andre oplysninger i enhver form, når der er rimelig mistanke om, at dokumenter og andre oplysninger vedrørende genstanden for kontrollen eller undersøgelsen kan være relevant som bevis for en overtrædelse af denne forordning. Denne beføjelse vil som det klare udgangspunkt skulle udøves af Finanstilsynet. Vedrører mistanken imidlertid en overtrædelse af en af de artikler, der efter den foreslåede ændring i § 373, stk. 1 og 2, jf. lovforslagets nr. 910 og 10, vil være forbundet med strafansvar, vil en sådan beføjelse have karakter af ransagning og dermed et straffeprocessuelt tvangsindgreb, der efter reglerne i § 9, stk. 1, i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 12. november 2019, vil skulle gennemføres efter reglerne i retsplejeloven om strafferetsplejen og dermed i praksis af Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet eller den stedlige politikreds.

Den foreslåede bestemmelser supplerer således artikel 29 og 30 i forordningen, idet den lovfastsætter, hvem der som udgangspunkt vil være den kompetente myndighed i Danmark til at udøve de beføjelser, som artikel 29 og 30 giver adgang til.

Til § 343 e

Den foreslåede bestemmelse er ny og foreslås som en konsekvens af, at crowdfundingforordningen finder anvendelse fra den 10. november 2021, hvorefter Finanstilsynet som den kompetente myndighed vil påse overholdelsen af crowdfundingforordningen og udbydere af crowdfundingtjenester vil være underlagt Finanstilsynets tilsyn i henhold til crowdfundingforordningen.

Det foreslås i § 343 e, at kapitel 21 samt regler udstedt i medfør heraf finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse i tilsynet med crowdfundingtjenesteudbydere.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at de generelle regler om tilsyn i kapitel 21 samt regler udstedt i medfør heraf med de fornødne tilpasninger finder tilsvarende anvendelse i tilsynet med crowdfundingtjenesteudbydere.

Bestemmelsen indebærer bl.a., at tilsynet med crowdfundingtjenesteudbydere, jf. lovforslagets § 343 c, indgår i Finanstilsynets tilrettelæggelse af sin tilsynsvirksomhed i henhold til § 344, stk. 2 og 3, og at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345. Det indebærer også, at den tavshedspligt, Finanstilsynet er pålagt i medfør af artikel 35 i crowdfundingforordningen, skal iagttages i overensstemmelse med tavshedspligten i § 354, der også under visse betingelser giver mulighed for videregivelse af fortrolige oplysninger til angivne myndigheder og organer m.v. Tilsvarende finder forbuddet for Finanstilsynet om at videregive oplysninger i § 354 g tilsvarende anvendelse, jf. også artikel 38 i crowdfundingforordningen. Reglerne for offentliggørelse af afgørelse i §§ 347 a og 354 a finder tilsvarende anvendelse på afgørelser truffet over for crowdfundingudbydere i medfør af lovforslagets §§ 343 c og 343 d tilsvarende anvendelse, jf. også artikel 39, stk. 2, litra a, og artikel 42 i crowdfundingforordningen. Tilsvarende gælder partsbegrebet i § 355.

Til nr. 6 (§ 361, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 361 i lov om finansiel virksomhed fastlægger størrelsen på den afgift, som virksomheder med tilladelse efter den finansielle regulering pålægges at betale til Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 9*, at crowdfundingtjenesteudbydere, der er meddelt tilladelse af Finanstilsynet, jf. artikel 12, stk. 10, i crowdfundingforordningen, og som ikke er pengeinstitutter betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet på [x kr.]. Beregning af afgiften udestår på tidspunktet for den offentlige høring af nærværende lovforslag.

Med lovforslagets § 1, nr. 5 udpeges Finanstilsynet som kompetent myndighed til at påse overholdelsen af crowdfundingforordningen. Som kompetent myndighed er Finanstilsynet som noget nyt tillagt beføjelse til at meddele og inddrage tilladelse som crowdfundingtjenesteudbyder, indhente oplysninger og gennemføre inspektioner hos crowdfundingtjenesteudbydere samt gribe ind over for overtrædelse af crowdfundingforordningen. Afgiftsbetalingerne til Finanstilsynet har til formål at dække omkostningerne til Finanstilsynets virksomhed.

Tilladelse som crowdfundingtjenesteudbyder, jf. artikel 12, stk. 10, i crowdfundingforordningen, kan meddeles til juridiske personer, der alene har til hensigt at udbyde crowdfundingtjenester, men kan også meddeles til pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber, udbydere af betalingstjenester eller udsteder af e-penge, der har til hensigt at udbyde crowdfundingtjenester, i det omfang det falder inden for disse virksomhedstypers tilladte aktivitetsområde. Meddeles der inden for disse virksomhedstypers

tilladte aktivitetsområde tilladelse som crowdfundingtjenesteudbydere, vil disse virksomhedstyper også være underlagt tilsyn i henhold til crowdfundingforordningen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at såvel crowdfundingtjenesteudbydere, der alene har tilladelse som crowdfundingtjenesteudbydere i henhold til crowdfundingforordningen, som fondsmægler-selskaber, udbydere af betalingstjenester eller udsteder af e-penge, der i tillæg til deres tilladelse som hhv. fondsmægler-selskab, udbydere af betalingstjenester eller udsteder af e-penge har tilladelse som crowdfundingtjenesteudbydere i henhold til crowdfundingforordningen, jf. ovenfor, skal betale en årlig afgift til Finanstilsynet til dækning af Finanstilsynets omkostninger forbundet med at påse crowdfundingforordningens overholdelse. Pengeinstitutter, der i tillæg til deres tilladelse som pengeinstitut har tilladelse som crowdfundingtjenesteudbydere i henhold til crowdfundingforordningen, jf. ovenfor, er i den foreslåede bestemmelse undtaget fra at skulle betale en yderligere afgift for tilladelsen som crowdfundingtjenesteudbydere. Pengeinstitutter opkræves i modsætning til de øvrige omfattede virksomheder en afgift, der under § 363 beregnes som et residual af alle afgifterne beregnet under §§ 361-362. På den baggrund er det således unødvendigt også at omfatte pengeinstitutter af den tilføjede § 361, stk. 1, nr. 9.

Til nr. 7 (§ 372, stk. 1 i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 372, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed indeholder en klageadgang til Erhvervsankenævnet for den, som en afgørelse truffet af Finanstilsynet retter sig til. Bestemmelsen nævner bl.a. afgørelser truffet af Finanstilsynet i medfør af lov om finansiel virksomhed og en række EU-retsakter på det finansielle område.

Det foreslås i § 372, stk. 1, at indsætte en henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet og regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslåede medfører, at afgørelser truffet af Finanstilsynet i medfør heraf kan indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, som afgørelsen retter sig til.

Til nr. 8 (§ 372 a, stk. 1 i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende, § 372 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed er en generel bemyndigelsesbestemmelse, der giver erhvervsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af en række direktiver og forordninger.

Artikel 44 i crowdfundingforordningen vil medføre, at Europa-Kommissionen udsteder en række delegerede retsakter.

Det foreslås i *stk. 1*, at erhvervsministeren skal kunne fastsætte regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503 af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet.

Bestemmelsen foreslås som en konsekvens af, at crowdfundingforordningen finder anvendelse fra den 10. november 2021, hvorefter der er behov for, at erhvervsministeren er bemyndiget til at kunne fastsætte regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af crowdfundingforordningen.

Til nr. 9 (§ 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at overtrædelse af en række nærmere angivne bestemmelser straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det foreslås med ændringen af § 373 stk. 1, at overtrædelse af en række artikler i crowdfundingforordningen bliver omfattet af straffebestemmelsen.

Bestemmelsen indebærer, at grov eller gentagen overtrædelse af kravene i de angivne artikler i crowdfundingforordningen eller manglende ansøgning om tilladelse som crowdfundingtjenesteudbyder samt manglende opfyldelse af øvrige krav forbundet med crowdfundingforordningen kan straffes med bøde eller fængsel indtil fire måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Artikel 3, stk. 1, 3, 4 og 6, i crowdfundingforordningen omhandler crowdfundingtjenesteudbyderens udbud af crowdfundingtjenester.

Det foreslås med lovforslagets § 1 nr. 9 at strafbelægge overtrædelse af artikel 3, stk. 1, 3, 4 og 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er crowdfundingtjenesteudbydere, som udbyder crowdfundingtjenester i strid med indholdet af artikel 3, stk. 1, 3, 4 og 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503. Den strafbare handling består eksempelvis i at udbyde crowdfundingtjenester, jf. artikel 2, stk. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503 uden den fornødne tilladelse hertil, jf. artikel 12, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503.

Det fremgår af artikel 5 i crowdfundingforordningen, at en crowdfundingtjenesteudbyder skal udføre due diligence af en projektejer, som ønsker at udbyde sit projekt gennem crowdfundingtjenesteudbyderens crowdfundingplatform.

Det foreslås med lovforslagets § 1 nr. 9 at strafbelægge overtrædelse af artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er en

crowdfundingtjenesteudbydere, som ikke udfører den pålagte due diligence i artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503 af en projektejer, som ønsker at udbyde et projekt gennem crowdfundingplatformen. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en crowdfundingtjenesteudbyder ikke undersøger, om projektejeren tidligere har været pålagt strafansvar efter national lovgivning inden for relevante retsområder.

Udbydere af crowdfundingtjenesteudbydere individuel porteføljepleje af lån, skal kriterierne i artikel 6, stk. 1-6, i crowdfundingforordningen overholdes.

Det foreslås med lovforslagets § 1 nr. 9 at strafbelægge overtrædelse af artikel 6, stk. 1-6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er en crowdfundingtjenesteudbyder, som udfører individuel porteføljepleje af lån på vegne af en investor. Den strafbare handling består eksempelvis i at en crowdfundingtjenesteudbyder ikke indhenter et fyldestgørende mandat eller ikke handler inden for det givne mandat til at udføre individuel porteføljepleje på vegne af investoren.

Artikel 10 i crowdfundingforordningen omhandler udbud af tjenester vedrørende opbevaring af aktiver og betalingstjenester.

Det foreslås med lovforslagets § 1 nr. 9 at strafbelægge overtrædelse af artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er en crowdfundingtjenesteudbyder, som udbyder tjenester vedrørende opbevaring af aktiver og betalings-tjenester. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en crowdfundingtjenesteudbyder ikke oplyser dens kunder om de angivne forhold i artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503.

Efter artikel 11 i crowdfundingforordningen skal crowdfundingtjenesteudbydere til enhver tid opfylde de tilsynsmæssige krav i artiklen.

Det foreslås med lovforslagets nr. 9 at strafbelægge overtrædelse af artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er en crowdfundingtjenesteudbyder, som ikke opfylder de tilsynsmæssige krav i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503, herunder eksempelvis ikke har tilsynsmæssige sikkerhedsforanstaltninger svarende til det højeste af 25.000 EUR og en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger.

Udbydere af crowdfundingtjenester kan få tilladelse som crowdfundingtjenesteudbydere efter artikel 12, stk. 1, og artikel 13, stk. 2, i crowdfundingforordningen.

Det foreslås med lovforslagets § 1 nr. 9 at strafbelægge overtrædelse af artikel 12, stk. 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er en crowdfundingtjenesteudbyder, som ikke har den fornødne tilladelse som crowdfundingtjenesteudbyder efter artikel 12, stk. 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503.

Crowdfundingtjenesteudbydere er underlagt tilsyn af de kompetente myndigheder, der har meddelt tilladelse, jf. artikel 15, stk. 3, i crowdfundingforordningen.

Det foreslås med lovforslagets § 1 nr. 9 at strafbelægge overtrædelse af artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er en crowdfundingtjenesteudbyder, som eksempelvis ikke underretter den kompetente myndighed om væsentlige ændringer i betingelserne for den givne tilladelse som crowdfundingtjenesteudbyder.

Finanstilsynet skal hvert år modtage en række indberetninger fra crowdfundingtjenesteudbyderen efter artikel 16, stk. 1, i crowdfundingforordningen.

Det foreslås med lovforslagets § 1 nr. 9 at strafbelægge overtrædelse af artikel 16, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er en crowdfundingtjenesteudbyder, som ikke årligt indberetter de oplyste oplysninger i artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503 til Finanstilsynet, herunder eksempelvis oplysninger om projektejeren og det rejste beløb.

Artikel 18, stk. 1 og 4, i crowdfundingforordningen omhandler crowdfundingtjenesteudbyderes muligheder for at udøve grænseoverskridende udbud af crowdfundingtjenester.

Det foreslås med lovforslagets § 1 nr. 9 at strafbelægge overtrædelse af artikel 18, stk. 1 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er en crowdfundingtjenesteudbyder med tilladelse fra Finanstilsynet, jf. artikel 12, stk. 10, som har udbudt sine crowdfundingtjenester i en anden medlemsstat uden forinden at have meddelt dette til Finanstilsynet.

Efter artikel 20, stk. 1 og 2, i crowdfundingforordningen skal crowdfundingtjenesteudbydere offentliggøre misligholdelsesrater.

Det foreslås med lovforslagets § 1 nr. 9 at strafbelægge overtrædelse af artikel 20, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er en crowdfundingtjenesteudbyder, som udbyder formidling af långivning og ikke offentliggøre dets misligholdelsesrater efter artikel 20, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503.

Artikel 25 i crowdfundingforordningen regulerer brugen af en ”opslagstavle”.

Det foreslås med lovforslagets § 1 nr. 9 at strafbelægge overtrædelse af artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er en crowdfundingtjenesteudbyder, som driver en opslagstavle i strid med artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503, herunder eksempelvis ved brug af et internt matchnings-system, der udfører kundeordrer på et multilateralt grundlag.

Den foreslåede ændring gennemfører artikel 39, stk. 1, litra a, i crowdfundingforordningen.

Til nr. 10 (§ 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, at overtrædelse af en række nærmere angivne bestemmelser straffes med bøde.

Det foreslås med ændringen af § 373, stk. 2, at overtrædelse af en række artikler i crowdfundingforordningen bliver omfattet af strafbestemmelsen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at grov eller gentagen overtrædelse af kravene i de angivne artikler i crowdfundingforordningen eller for manglende ansøgning i henhold til artikel 12 i crowdfundingforordningen om tilladelse som crowdfundingtjenesteudbyder samt manglende opfyldelse af øvrige krav forbundet med crowdfundingforordningen straffes med bøde.

Artikel 4 i crowdfundingforordningen omhandler krav til effektiv og forsigtig ledelse.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 12 at strafbelægge overtrædelse af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er en crowdfundingtjenesteudbyders ledelsesorgan, som ikke opfylder kravene til effektiv og forsigtig ledelse i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503, herunder eksempelvis ikke har indført passende systemer og kontrolforanstaltninger i forhold til de udbudte aktiviteter.

Artikel 8, stk. 1-6, i crowdfundingforordningen omhandler interessekonflikter for crowdfundingtjenesteudbydere.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 12 at strafbelægge overtrædelse af artikel 8, stk. 1-6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er en crowdfundingtjenesteudbyder, som ikke håndterer interessekonflikter efter artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en crowdfundingtjenesteudbyder har en særlig interesse i et crowdfundingudbud på crowdfundingplatformen, der ikke er håndteret.

Crowdfundingtjenesteudbydere kan outsource operationelle funktioner efter artikel 9, stk. 1 og 2, i crowdfundingforordningen.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 12 at strafbelægge overtrædelse af artikel 9, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er en crowdfundingtjenesteudbyder, som gør brug af en tredjepart til udførelse af operationelle funktioner, uden eksempelvis at tage alle rimelige skridt for at undgå yderligere operationel risiko.

Efter artikel 19, stk. 1-6, i crowdfundingforordningen skal crowdfundingtjenesteudbyderen stille en række oplysninger til rådighed for kunder.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 12 at strafbelægge overtrædelse af artikel 19, stk. 1-6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er en crowdfundingtjenesteudbyder, som ikke giver kunderne de oplysninger omfattet af artikel 19, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503, herunder eksempelvis alle oplysninger, om omkostninger, finansielle risici og gebyrer i forbindelse med crowdfundingtjenester eller investeringer.

Artikel 22 i crowdfundingforordningen regulerer aftaleindgåelsen for crowdfundingtjenesteudbyderen og projektejer.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 12 at strafbelægge overtrædelse af artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er en crowdfundingtjenesteudbyder, som overtræder artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503.

Artikel 23, stk. 2-14, og artikel 24 i crowdfundingforordningen regulerer dokument med central investorinformation.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 12 at strafbelægge overtrædelse af artikel 23, stk. 2-14, og artikel 24 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er en crowdfundingtjenesteudbyder, som ikke opfylder kravene til dokumenter med central investorinformation efter artikel 23, stk. 2-14, og artikel 24 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503. Den strafbare handling består eksempelvis i, at en crowdfundingtjenesteudbyder ikke giver potentielle investorer alle de oplysninger, der er omhandlet i artikel 23 eller 24 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503.

Den foreslåede ændring gennemfører artikel 39, stk. 1, litra a, i crowdfundingforordningen.

Til nr. 11 (§ 373, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 373, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed, at forældelsesfristen er 10 år for overtrædelse af de oplyste bestemmelser.

Det foreslås i § 373 stk. 9, at indsætte henvisning til artikel 12, stk. 1 og artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet.

Artikel 12, stk. 1 i crowdfundingforordningen fastsætter, at udbydere af crowdfundingtjenester skal have tilladelse som crowdfundingtjenesteudbydere. Artikel 23 i crowdfundingforordningen fastsætter blandt andet krav om udarbejdelse af et dokument med central investorinformation.

Fælles for de anførte bestemmelser i lov om finansielle virksomheder er, at de enten er grove derved, at deres overtrædelse kan have alvorlige økonomiske konsekvenser for en virksomhed, indskyderne, investorerne m.v., eller bestemmelserne kan være karakteriseret ved, at de er alvorlige og vanskelige for Finanstilsynet at føre et effektivt tilsyn med. Dette kan skyldes, at en konstatering af en overtrædelse ofte vil kræve gennemgang af omfattende materiale og længerevarende undersøgelser. Som eksempel på overtrædelse, der er særligt grov, kan nævnes manglende tilladelse som eksempelvis crowdfundingtjenesteudbydere.

Det er hensigten med den foreslåede forlængede forældelsesfrist at sikre en øget og styrket håndhævelses- og sanktioneringsmulighed over for både grove overtrædelser, men også overtrædelser, som isoleret set ikke nødvendigvis er meget alvorlige, men som kan være vanskelige for Finanstilsynet at føre et effektivt tilsyn med.

Til § 2

Til nr. 1 (§ 62 a i lov om kapitalmarkeder)

Efter § 62, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder, jf. lovbekendtgørelse nr. 1767 af 27. november 2020, kan erhvervsministeren fastsætte nærmere regler om outsourcing af drift af et reguleret marked. Bestemmelsen er udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 877 af 12. juni 2020 om outsourcing for kreditinstitutter m.v.

Det følger af den kommende lov om MitID og NemLog-in, at MitID-løsningen defineres som den danske nationale elektroniske identifikationsordning, som vil blive anmeldt i henhold til eIDAS-forordningen. MitID-løsningen kan også betegnes som en eID-ordning eller eID-løsning. Med løsningen kan der foretages elektronisk identifikation. Løsningen fungerer derved som en autentifikations-tjeneste af privatpersoners digitale identiteter. MitID-løsningen er den nationale identitetsgarant for identiteter udstedt til privatpersoner.

Ved overgangen fra NemID til MitID sker der en række ændringer i den fællesoffentlige digitale infrastruktur. En central ændring medfører, at MitID-løsningen fremadrettet alene vil udgøre en autentifikationsløsning, hvor NemID-løsningen også indeholdt digital signatur. Dette medfører, at hvor

der tidligere var lighed mellem NemID og digital signatur, vil der fremadrettet skulle anvendes serviceområdet Digital Signatur i NemLog-in til den offentlige digitale underskrift baseret på autentifikation med MitID.

Det følger af den kommende lov om MitID og NemLog-in, at autentifikation defineres som en digital proces, som genkender og verificerer en digital identitet gennem anvendelse af et elektronisk identifikationsmiddel, der er koblet til identiteten.

Med NemID-løsningen kunne en tjenesteudbyder henvende sig til leverandøren af NemID-løsningen og blive tilsluttet løsningen. MitID-løsningen vil fungere anderledes på dette punkt, idet en tjenesteudbyder i stedet skal anvende en broker, der fungerer som bindeled mellem tjenesteudbyderen og MitID-løsningen, hvor autentifikationen sker. I NSIS-standarden, som lægges til grund for den offentlige digitale infrastruktur, defineres en identitetsbroker som formidler af en autentificeret digital identitet til tredjeparter på baggrund af en autentifikation verificeret af brokern selv eller eventuelt af en anden tredjepart. MitID-løsningen vil således være baseret på et brokerkoncept, som indebærer, at tjenesteudbydere i stedet for at tilgå MitID-løsningen direkte, tilgår løsningen gennem en broker. MitID brokere skal være certificerede i henhold til foruddefinerede krav for at kunne tilslutte sig MitID. Der stilles dog kun krav om NSIS-anmeldelse for brokere, der ønsker at indgå i den offentlige digitale infrastruktur.

Autentifikationen, som genkender og verificerer en digital identitet sker i MitID-løsningen. Den digitale signatur vil derimod skulle udvikles af den individuelle broker eller kan tilkøbes som en service fra den offentlige broker i NemLog-in eller fra andre brokere i markedet.

Det foreslås i § 62 a, at regler fastsat i medfør af § 62, stk. 2, ikke gælder for virksomhedernes autentifikation af brugere ved anvendelse af MitID-løsningen, jf. lov om MitID og NemLog-in.

Det foreslåede indebærer, at reglerne i bekendtgørelsen, der er udstedt i medfør af § 62, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder ikke skal finde anvendelse for et reguleret marked, når de anvender MitID-løsningen til at foretage autentifikation af en bruger.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med § 3, stk. 2, i den kommende lov om MitID og NemLog-in, hvorefter Digitaliseringsstyrelsen stiller MitID til rådighed for privatpersoner og erhvervsbrugere, hvis privatpersoner og erhvervsbrugere opfylder reglerne om udstedelse af MitID, som fastsat i medfør af § 4, stk. 2. Der vil således i medfør af samme lovforslags § 4, stk. 2, blive fastsat regler om udstedelse af MitID, som bl.a. et reguleret marked vil skulle overholde ved anvendelsen af MitID.

For at undgå en u hensigtsmæssig forskelsbehandling af virksomheders brug af MitID, herunder at et reguleret marked vil skulle opfylde både de aftaler, der indgås for at overholde den kommende lov om MitID og NemLog-in, og regler i outsourcingbekendtgørelserne på det finansielle område foreslås det, at outsourcingbekendtgørelserne ikke skal kunne finde anvendelse.

Et reguleret marked vil således kunne anvende MitID-løsningen til autentifikation af dets kunder, altså til at genkende og verificere en kundes digitale identitet. Et reguleret marked vil dog stadig have behov for at udvikle en løsning til digitale signaturer og log-in løsninger til eksempelvis netbank. Et reguleret marked vil skulle anvende en broker, som kan formidle en autentificeret digital identitet på baggrund af autentifikationen. For et reguleret marked vil broker-rollen eksempelvis kunne varetages af en IT-virksomhed, der har specialiseret sig i at udbyde digitale identitetstjenester.

Forholdet mellem det regulerede marked og brokern vil stadig være omfattet af regler i outsourcing-bekendtgørelsen, såfremt betingelser herfor i øvrigt er opfyldt. Der vil imidlertid kunne opstå usikkerhed om, hvorvidt forholdet mellem et reguleret marked, en broker og MitID-løsningen vil kunne anses for outsourcing eller videreoutsourcing. Uanset om aktiviteterne, der udføres af MitID-løsningen kan anses for outsourcing eller videreoutsourcing, er det ikke hensigten, at et reguleret markeds brug af MitID-løsningen til autentifikation af en bruger skal omfattes af outsourcingreglerne. Det foreslåede har derfor til formål at skabe entydig klarhed om, at anvendelse af MitID til autentifikation af brugere ikke vil skulle være omfattet af reglerne om outsourcing udstedt i medfør af de nævnte bestemmelser.

Der er herved ikke taget stilling til, hvorvidt aktiviteterne, der udføres af MitID-løsningen, ville kunne anses for outsourcing eller videreoutsourcing fra et reguleret marked.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.6.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 39 a i lov om betalinger)

Efter § 39, stk. 3, i lov om betalinger kan erhvervsministeren fastsætte nærmere regler vedrørende e-pengeinstitutters og betalingsinstitutters outsourcing af væsentlige driftsmæssige funktioner. Bestemmelsen er udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 877 af 12. juni 2020 om outsourcing for kreditinstitutter m.v.

Det følger af i den kommende lov om MitID og NemLog-in, at MitID-løsningen defineres som den danske nationale elektroniske identifikationsordning, som vil blive anmeldt i henhold til eIDAS-forordningen. MitID-løsningen kan også betegnes som en eID-ordning eller eID-løsning. Med løsningen kan der foretages elektronisk identifikation. Løsningen fungerer derved som en autentifikationstjeneste af privatpersoners digitale identiteter. MitID-løsningen er den nationale identitetsgarant for identiteter udstedt til privatpersoner.

Ved overgangen fra NemID til MitID sker der en række ændringer i den fællesoffentlige digitale infrastruktur. En central ændring medfører, at MitID-løsningen fremadrettet alene vil udgøre en autentifikationsløsning, hvor NemID-løsningen også indeholdt digital signatur. Dette medfører, at hvor der tidligere var lighed mellem NemID og digital signatur, vil der fremadrettet skulle anvendes serviceområdet Digital Signatur i NemLog-in til den offentlige digitale underskrift baseret på autentifikation med MitID.

Det følger af den kommende lov om MitID og NemLog-in, at autentifikation defineres som en digital proces, som genkender og verificerer en digital identitet gennem anvendelse af et elektronisk identifikationsmiddel, der er koblet til identiteten.

Med NemID-løsningen kunne en tjenesteudbyder henvende sig til leverandøren af NemID-løsningen og blive tilsluttet løsningen. MitID-løsningen vil fungere anderledes på dette punkt, idet en tjenesteudbyder i stedet skal anvende en broker, der fungerer som bindeled mellem tjenesteudbyderen og MitID-løsningen, hvor autentifikationen sker. I NSIS-standarden, som lægges til grund for den offentlige digitale infrastruktur, defineres en identitetsbroker som formidler af en autentificeret digital identitet til tredjeparter på baggrund af en autentifikation verificeret af brokern selv eller eventuelt af en anden tredjepart. MitID-løsningen vil således være baseret på et brokerkoncept, som indebærer, at tjenesteudbydere i stedet for at tilgå MitID-løsningen direkte, tilgår løsningen gennem en broker. MitID brokere skal være certificerede i henhold til foruddefinerede krav for at kunne tilslutte sig MitID. Der stilles dog kun krav om NSIS-anmeldelse for brokere, der ønsker at indgå i den offentlige digitale infrastruktur.

Autentifikationen, som genkender og verificerer en digital identitet sker i MitID-løsningen. Den digitale signatur vil derimod skulle udvikles af den individuelle broker eller kan tilkøbes som en service fra den offentlige broker i NemLog-in eller fra andre brokere i markedet.

Det foreslås i § 39, stk. 4, at regler fastsat i medfør af stk. 3 ikke gælder for virksomhedernes autentifikation af brugere ved anvendelse af MitID-løsningen, jf. lov om MitID og NemLog-in.

Det foreslåede indebærer, at reglerne i bekendtgørelsen, der er udstedt i medfør af § 39, stk. 3, i lov om betalinger ikke skal finde anvendelse for et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut, når de anvender MitID-løsningen til at foretage autentifikation af en bruger.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med § 3, stk. 2, i forslag til lov om MitID og NemLog-in, hvorefter Digitaliseringsstyrelsen stiller MitID til rådighed for privatpersoner og erhvervsbrugere, hvis privatpersoner og erhvervsbrugere opfylder reglerne om udstedelse af MitID, som fastsat i medfør af § 4, stk. 2. Der vil således i medfør af samme lovforslags § 4, stk. 2, blive fastsat regler om udstedelse af MitID, som bl.a. e-pengeinstitutter eller betalingsinstitutter vil skulle overholde ved anvendelsen af MitID.

For at undgå en uhensigtsmæssig forskelsbehandling af virksomheders brug af MitID, herunder at et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut vil skulle opfylde både de aftaler, der indgås for at overholde den kommende lov om MitID og NemLog-in, og regler i outsourcingbekendtgørelserne på det finansielle område, foreslås det, at outsourcingbekendtgørelserne ikke skal kunne finde anvendelse.

E-pengeinstitutter eller betalingsinstitutter vil således kunne anvende MitID-løsningen til autentifikationen af deres kunder, altså til at genkende og verificere en kundes digitale identitet. E-pengeinstitutter og betalingsinstitutter vil dog stadig have behov for at udvikle en løsning til digitale signaturer og log-in løsninger til eksempelvis netbank. Et e-pengeinstitut og et betalingsinstitut vil skulle anvende en broker, som kan formidle en autentificeret digital identitet på baggrund af autentifikationen. For e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter vil broker-rollen eksempelvis kunne varetages af IT-virksomhed, der har specialiseret sig i at udbyde digitale identitetstjenester.

Forholdet mellem e-pengeinstituttet eller betalingsinstituttet og brokern vil stadig være omfattet af regler i outsourcingbekendtgørelsen, såfremt betingelser herfor i øvrigt er opfyldt. Der vil imidlertid kunne opstå usikkerhed om, hvorvidt forholdet mellem et e-pengeinstitut eller betalingsinstitut, en broker og MitID-løsningen vil kunne anses for outsourcing eller videreoutsourcing. Uanset om aktiviteterne, der udføres af MitID-løsningen kan anses for outsourcing eller videreoutsourcing, er det ikke hensigten, at et e-pengeinstituts eller betalingsinstituts brug af MitID-løsningen til autentifikation af en bruger skal omfattes af outsourcingreglerne. Det foreslåede har derfor til formål at skabe entydig klarhed om, at anvendelse af MitID til autentifikation af brugere ikke vil skulle være omfattet af reglerne om outsourcing udstedt i medfør af de nævnte bestemmelser.

Der er ikke herved taget stilling til, hvorvidt aktiviteterne, der udføres af MitID-løsningen, ville kunne anses for outsourcing eller videreoutsourcing fra et e-pengeinstitutter eller betalingsinstitutter.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.6.

Til § 4

Til nr. 1 (§ 21, stk. 4, 1. pkt., i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)
Finansiel Stabilitet kan i forbindelse med restrukturering eller afvikling af en virksomhed eller enhed omfattet af lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder anvende en række afviklingsværktøjer, herunder kan Finansiell Stabilitet oprette et såkaldt broinstitut.

Et broinstitut ejes og kontrolleres helt eller delvist af Finansiell Stabilitet eller Afviklingsformuen. Broinstituttet er oprettet med henblik på at modtage dele af en virksomhed eller enhed under restrukturering eller afvikling, jf. § 21 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. De dele, som kan overdrages til et broinstitut, er ejerskabsinstrumenter udstedt af virksomheden eller enheden under restrukturering eller afvikling samt aktiver, rettigheder og forpligtelser fra virksomheden eller enheden under restrukturering eller afvikling.

Finansiell Stabilitet kan således i forbindelse med afvikling eller restrukturering af en virksomhed eller enhed overdrage de ovennævnte dele til et broinstitut.

Det følger af § 21, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, at den samlede værdi af de forpligtelser, som overdrages til et broinstitut, ikke må overstige den samlede værdi af rettigheder og aktiver, der overdrages. Bestemmelsen sikrer, at der ved en overdragelse til et broinstitut tilføres mindst lige så mange aktiver som forpligtelser, og sikrer derved, at der ikke overføres en negativ egenkapital til broinstituttet.

Med lovforslaget foreslås det at udvide den del af bestemmelsen, der vedrører rettigheder og aktiver, til også at omfatte rettigheder og aktiver, der tilføres fra andre kilder. Forslaget indebærer, at den samlede værdi af forpligtelser, der overdrages til et broinstitut, ikke må overstige den samlede værdi af rettigheder og aktiver, der overdrages fra virksomheden eller enheden under afvikling, eller som tilføres fra andre kilder.

Ændringen indebærer, at der kan overføres flere forpligtelser fra virksomheden eller enheden under restrukturering eller afvikling til et broinstitut, end der ville kunne efter de gældende regler, i de tilfælde, hvor broinstituttet tilføres rettigheder eller aktiver fra andre kilder. I disse tilfælde vil Finansiell Stabilitet kunne overføre forpligtelser for samme værdi til broinstituttet fra den pågældende virksomhed eller enhed under restrukturering eller afvikling.

Med andre kilder forstås andre end den virksomhed eller enhed, som er under restrukturering eller afvikling. Det kunne f.eks. være fra den private sektor eller fra Afviklingsformuen, jf. § 59 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, f.eks. i form af en garanti.

Bestemmelsen sikrer fortsat, at der ved overdragelse til et broinstitut ikke overføres en negativ egenkapital til broinstituttet.

Med lovforslaget implementeres artikel 40, stk. 3, i BRRD. Der er tale om en direktivnær implementering.

Til nr. 2 (§ 25, stk. 3, nr. 6, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Lovens § 25 fastsætter for hvilke forpligtelser, bail-in kan anvendes. Det følger af § 25, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, at bail-in kan anvendes på alle den pågældende virksomheds eller enheds ikkeefterstillede forpligtelser samt efterstillede gældsforpligtelser, der ikke er nedskrevet eller konverteret i medfør af §§ 17 og 18, og skal ske i overensstemmelse med konkursordenen, jf. denne lovs § 13 og konkurslovens kapitel 10, jf. dog stk. 3 og 4.

Bliver lov nr. L 109 om lov om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder og lov om kapitalmarkeder og om ophævelse af lov om

finansiell stabilitet (*Ændringer som følge af revisioner af kapitalkravsdirektivet (CRD V) og krisehåndteringsdirektivet (BRRD II) mv.*) som fremsat den 19. november 2020, vedtaget og stadfæstet, vil det følge af § 25, stk. 3, at der er en række forpligtelser, hvor bail-in ikke kan finde anvendelse, herunder overfor forpligtelser med en resterende løbetid på mindre end 7 dage over for registrerede systemer, jf. kapitel 32 i lov om kapitalmarkeder, eller operatører af sådanne systemer eller deres deltagere, som er en følge af deltagelse i et sådant system eller centrale modparter (CCP'er) eller tredjelandes centrale modparter, der er anerkendt af Den Europæiske Værdipapir og Markedstilsynsmyndighed i henhold til artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre, jf. § 25, stk. 3, nr. 6.

§ 25 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder implementerer dele af artikel 44, i direktiv 2014/59/EU om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (BRRD).

Af direktivets artikel 44, nr. 2, litra f, følger det, at passiver med en resterende løbetid på mindre end syv dage, over for systemer eller operatører af systemer, der er betegnet som sådanne i henhold til direktiv 98/26/EF, eller deres deltagere og som følge af deltagelse i et sådant system eller over for CCP'er, der er meddelt tilladelse i Unionen i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012, og tredjeland-CCP'er, der er anerkendt af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) i henhold til artikel 25 i nævnte forordning.

Med henvisningen til direktiv 98/26/EF forstås alle systemer eller operatører af systemer i lande inden for Den Europæiske Union, eller lande som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. I § 25, stk. 3, nr. 6, henvises der til registrerede systemer, jf. kapitel 32 i lov om kapitalmarkeder, hvilket forstås som indenlandske danske registrerede betalingssystemer.

Det foreslås at ændre § 25, stk. 3, nr. 6, således at der ikke foretages bail-in i forhold til forpligtelser med en resterende løbetid på mindre end 7 dage over for systemer, som er anmeldt til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) af Finanstilsynet, jf. § 171, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder eller anmeldt af andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Det følger af § 171, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder, at Finanstilsynet anmelder de værdipapirafviklingssystemer og registrerede betalingssystemer eller tilsvarende virksomhed udøvet af Danmarks Nationalbank, med hvilke der kan indgås aftaler med retsvirkning i henhold til §§ 163, 167 og 168, til Den Europæiske Værdipapir- og Markeds-tilsynsmyndighed (ESMA).

Henvisningen til § 171, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder, skal sikre at bail-in ikke foretages over for systemer, som der henvises til i direktiv 98/26/EF. Ændringen af bestemmelsen skal ligeledes sikre,

at bail-in ikke sker over for systemer, der er anmeldt af andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Den foreslåede ændring af § 25, stk. 3, nr. 6, er således en justering af lovtæksten med henblik på at foretage en korrekt implementering af artikel 44, nr. 2, litra f, i BRRD.

Til nr. 3 (§ 59, stk. 1, nr. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)
Finansiel Stabilitet administrerer Afviklingsformuen, som er en finansieringsordning, der kan anvendes, når Finansiell Stabilitet forestår restrukturering eller afvikling af virksomheder eller enheder efter lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Afviklingsformuen er finansieret ved årlige bidrag fra de virksomheder, som er omfattet af den nævnte lov.

Det følger af § 59, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, at Finansiell Stabilitet kan anvende Afviklingsformuen til en række nærmere angivne handlinger, når det er nødvendigt for at sikre en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjerne.

Afviklingsformuen kan bl.a. anvendes til at yde kapitalindskud til et broinstitut og et porteføljeadministrationsselskab, jf. § 59, stk. 1, nr. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Det foreslås at ændre ordlyden af § 59, stk. 1, nr. 4, således, at det fremgår heraf, at Afviklingsformuen vil kunne anvendes til at yde *bidrag* til et broinstitut og et porteføljeadministrationsselskab.

Den foreslåede ændring af ordlyden af § 59, stk. 1, nr. 4, har til formål at sikre, at der ikke kan opstå tvivl om, at Afviklingsformuen kan yde et økonomisk bidrag til et broinstitut og et porteføljeadministrationsselskab i medfør af bestemmelsen.

Den nuværende ordlyd af § 59, stk. 1, nr. 4, og særligt betegnelsen kapitalindskud kan være egnet til at medføre tvivl om, hvorvidt bidrag ydet i medfør af bestemmelsen forudsætter en modydelse, f.eks. i forbindelse med gennemførelse af en kapitalforhøjelse. Det er ikke tilfældet.

Med ændringen præciseres dette forhold i lovtæksten.

§ 59, stk. 1, nr. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder implementerer artikel 101, stk. 1, litra d, i BRRD. Det følger af direktivbestemmelsen, at en afviklingsfinansieringsordning skal kunne yde kapitalbidrag til et broinstitut og et porteføljeadministrationsselskab. Den ændrede ordlyd foreslås på baggrund heraf.

Den ændrede ordlyd foreslås også på baggrund af den engelske sprogversion af direktivet, som i artikel 101, stk. 1, litra d, anvender betegnelsen 'contributions'. På den baggrund vurderes 'bidrag' samlet set at være en mere korrekt betegnelse for den handling, som bestemmelsen vedrører.

Den foreslåede ændring af ordlyden af § 59, stk. 1, nr. 4, har således til formål at sikre en mere direktivnær implementering af bestemmelsen.

Med bidrag forstås alle former for bidrag. Afviklingsformuen kan i medfør af bestemmelsen eksempelvis yde et bidrag til et broinstitut i forbindelse med overdragelse af forpligtelser til broinstituttet fra en virksomhed eller enhed under restrukturering eller afvikling, jf. § 21 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Et bidrag fra Afviklingsformuen til et broinstitut eller porteføljeadministrationselskab i medfør af § 59, stk. 1, nr. 4, vil i medfør af dette lovforslags § 5, nr. 1, være skattefrit for modtageren.

Hvis der ved anvendelse af Afviklingsformuen efter § 59, stk. 1, sker dækning af tab i virksomheden eller enheden under restrukturering eller afvikling, finder § 26, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder anvendelse. Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 4 og bemærkningerne hertil. At § 26, stk. 2, finder anvendelse indebærer, at anvendelsen af Afviklingsformuen forudsætter, at mindst 8 pct. af de samlede passiver i virksomheden eller enheden er nedskrevet eller konverteret, og at bidraget ikke overstiger 5 pct. af de samlede passiver.

Til nr. 4 (§ 59, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Finansiel Stabilitet administrerer Afviklingsformuen, som er en finansieringsordning, der kan anvendes, når Finansiell Stabilitet forestår restrukturering eller afvikling af virksomheder eller enheder efter lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Afviklingsformuen er finansieret ved årlige bidrag fra de virksomheder, som er omfattet af den nævnte lov.

§ 59 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder vedrører anvendelsen af Afviklingsformuen. Bestemmelsen angiver bl.a., til hvilke formål Afviklingsformuen kan anvendes, jf. § 59, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen og den direktivbestemmelse (artikel 101 i BRRD), som bestemmelsen implementerer, at Afviklingsformuen ikke må anvendes direkte til at absorbere tab, som en virksomhed eller enhed under restrukturering eller afvikling har lidt, eller til direkte at rekapitalisere denne virksomhed eller enhed.

Det fremgår endvidere, at hvis der i forbindelse med anvendelsen af Afviklingsformuen til de formål, som er nævnt i § 59, stk. 1, indirekte absorberes tab, som en virksomhed eller enhed under restrukturering eller afvikling har lidt, så skal principperne for anvendelse af Afviklingsformuen til bail-in overholdes. De nævnte principper følger af artikel 44 i BRRD og er implementeret i § 26, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Der kunne f.eks. opstå en situation med indirekte tabsabsorbering i forbindelse med, at Afviklingsformuen yder et bidrag til et broinstitut, hvortil Finansiell Stabilitet overdrager forpligtelser fra virksomheden eller enheden under restrukturering eller afvikling.

Det foreslås, at den ovennævnte begrænsning i relation til anvendelse af Afviklingsformuen fremover skal følge af § 59 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Det foreslås således at indsætte et nyt *stk. 2* i § 59, der angiver, at § 26, stk. 2, finder anvendelse i tilfælde, hvor der ved anvendelse af Afviklingsformuen efter stk. 1 dækkes tab i virksomheden eller enheden under afvikling.

§ 26 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder omhandler anvendelse af Afviklingsformuen i de tilfælde, hvor Finansiell Stabilitet har udelukket forpligtelser fra bail-in.

I disse tilfælde forudsætter anvendelse af Afviklingsformuen, at mindst 8 pct. af de samlede passiver er nedskrevet eller konverteret, jf. § 26, stk. 2, nr. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Endvidere må bidraget fra Afviklingsformuen ikke overstige 5 pct. af de samlede passiver, jf. § 26, stk. 2, nr. 2, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Med den foreslåede bestemmelse præciseres det, at der i de tilfælde, hvor anvendelse af Afviklingsformuen efter § 59, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder medfører, at der dækkes tab i virksomheden eller enheden under restrukturering eller afvikling, forudsætter anvendelsen af Afviklingsformuen, at 8 pct. af de samlede passiver i virksomheden eller enheden er nedskrevet eller konverteret, og bidraget fra Afviklingsformuen må ikke overstige 5 pct. af de samlede passiver i virksomheden eller enheden.

Med ændringen gennemføres artikel 101, stk. 2, i BRRD. Begrænsningen for Finansiell Stabilitets anvendelse af Afviklingsformuen er i dag alene beskrevet i lovbemærkningerne til § 59 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Ændringen er således udtryk for en præcisering i lovteksten.

BRRD fastslår, at når Finansiell Stabilitet har udelukket forpligtelser fra bail-in, kan Afviklingsformuen anvendes til tabsabsorbering, hvis de nævnte principper er overholdt, jf. artikel 44 og artikel 101 i BRRD. Anvendelse af Afviklingsformuen til dette formål er nævnt i § 59, stk. 1, nr. 7, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Den foreslåede § 59, stk. 2, er formuleret på den baggrund, at de øvrige handlinger, som Afviklingsformuen kan anvendes til i medfør af § 59, stk. 1, alene vil kunne medføre en indirekte dækning af tab i virksomheden eller enheden.

Henvisningen til § 26, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder indebærer alene, at de i bestemmelsen indeholdte begrænsninger finder anvendelse i relation til anvendelse af Afviklingsformuen efter § 59. Det har således ingen betydning i relation til anvendelse af Afviklingsformuen efter § 59, om den pågældende virksomhed eller enhed under restrukturering eller afvikling er omfattet af Finansiell Stabilitets beføjelse til at gennemføre bail-in.

Bail-in kan f.eks. ikke anvendes ved restrukturering eller afvikling af et realkreditinstitut. Anvendelse af Afviklingsformuen i relation til et realkreditinstitut under restrukturering eller afvikling forudsætter i de tilfælde, hvor der herved sker dækning af tab, at 8 pct. af realkreditinstitutets passiver er nedskrevet eller konverteret, og bidraget fra Afviklingsformuen vil ikke kunne overstige 5 pct. af realkreditinstitutets passiver.

Til nr. 5 (§ 65, stk. 1, nr. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)
Efter § 65 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder træffer erhvervsministeren beslutning om en række nærmere angivne forhold efter indstilling fra Finansiell Stabilitets bestyrelse.

§ 65, stk. 1, nr. 4, indeholder en henvisning til § 59, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Lovforslagets § 4, nr. 4, medfører, at § 59, stk. 4, bliver til § 59, stk. 5. Det foreslås at ændre henvisningen i § 65, stk. 1, nr. 4, som følge heraf.

Til § 5

Efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 14, er det i lov om finansiell stabilitet nævnte Finansiell Stabilitet A/S fritaget for beskatning.

Finansiell Stabilitet A/S blev stiftet i oktober 2008 som led i en aftale mellem den danske stat og pengeinstitutsektoren i Danmark (Det Private Beredskab) om sikring af den finansielle stabilitet, jf. lov nr. 1003 af 10. oktober 2008. Som led i vedtagelsen af lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, der trådte i kraft den 1. juni 2015, blev Finansiell Stabilitet omdannet til en selvstændig offentlig virksomhed (SOV), jf. lov nr. 333 af 31. marts 2015.

Finansiell Stabilitet er efter omdannelsen en selvstændig offentlig virksomhed omfattet af skattefritagelsen af staten, jf. selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 1. Skattefritagelsen for Finansiell Stabilitet A/S er dermed uden indhold. På den baggrund foreslås det, at bestemmelsen i selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 14, ophæves.

Til § 6

Til nr. 1 (§ 7 B, stk. 2, 2. pkt., i ligningsloven)

Det følger af ligningslovens § 7 B, stk. 2, 2. pkt., at beløb, der udbetales i medfør af § 59, stk. 1, nr. 1, 6 og 7, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, ikke medregnes til den skattepligtige indkomst.

Bestemmelsen indebærer, at de nævnte udbetalinger fra Afviklingsformuen i forbindelse med restrukturering eller afvikling af en virksomhed eller enhed ikke skal medregnes i den skattepligtige indkomst.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 7 B, stk. 2, 2. pkt., til også at omfatte § 59, stk. 1, nr. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

§ 59 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder vedrører anvendelsen af Afviklingsformuen. § 59, stk. 1, angiver, til hvilke formål Afviklingsformuen kan anvendes.

Efter § 7 B, stk. 2, 2. pkt., i ligningsloven skal beløb modtaget fra Afviklingsformuen i forbindelse med en række nærmere angivne handlinger ikke medregnes i den skattepligtige indkomst hos modtageren. Bestemmelsen i ligningsloven om skattefritagelse henviser alene til § 59, stk. 1, nr. 1, 6 og 7, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Udbetalinger efter § 59, stk. 1, nr. 4, er efter gældende regler ligeledes skattefrie, i det omfang der er tale om indskud ved kapitaludvidelse, jf. selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 1.

Efter § 59, stk. 1, nr. 4, som foreslås ændret med dette lovforslags § 3, nr. 3, hvortil der henvises, vil Afviklingsformuen kunne anvendes til at yde bidrag til et broinstitut eller et porteføljeadministrationselskab.

Som følge af den foreslåede ændring af § 59, stk. 1, nr. 4, foreslås det at ændre ligningslovens § 7 B, stk. 2, 2. pkt., så bestemmelsen også henviser til § 59, stk. 1, nr. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Herefter vil ethvert bidrag fra Afviklingsformuen til et broinstitut eller porteføljeadministrationselskab være skattefrit for modtageren, selv om der ikke er tale om et indskud ved kapitaludvidelse.

Der er tale om en ændring af indholdsmæssig karakter. Ændringen indebærer, at bidrag ydet af Afviklingsformuen til et broinstitut eller et porteføljeadministrationselskab i medfør af § 59, stk. 1, nr. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder ikke medregnes til broinstituttets eller porteføljeadministrationselskabets skattepligtige indkomst.

Med ændringen vil ligningslovens § 7 B, stk. 2, 2. pkt., omfatte samtlige udbetalinger fra Afviklingsformuen.

§ 7 B, stk. 2, 3. pkt., og § 7 B, stk. 3, i ligningsloven henviser til bl.a. beløb omfattet af § 7 B, stk. 2, 2. pkt. Med den foreslåede ændring vil disse henvisninger også omfatte bidrag udbetalt af Afviklingsformuen til et broinstitut eller porteføljeadministrationsselskab efter § 59, stk. 1, nr. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Efter § 7 B, stk. 2, 3. pkt., kan den del af overtagne forpligtelser, der er dækket af beløb efter § 7 B, stk. 2, 2. pkt., ikke anses for en del af anskaffelsessummen for de overtagne aktiver fra det nødlidende institut.

§ 7 B, stk. 3, begrænser fradrag for underskud i tilfælde, hvor der bl.a. er udbetalt beløb omfattet af § 7 B, stk. 2.

Til § 7

Til nr. 1 (§ 1, stk. 2, 2. og 3. pkt., i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond)

Det fremgår af § 1, stk. 2, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond, at fonden har til formål at medfinansiere investeringer, der fremmer den grønne omstilling af samfundet. Begrebet ”grøn omstilling” er ikke nærmere defineret i det gældende lovgrundlag for Danmarks Grønne Investeringsfond. I bemærkningerne til den gældende bestemmelse i § 1, stk. 3, 1. pkt., er der dog givet en række eksempler, idet det heraf følger, at ”grøn omstilling” ikke er et fast defineret begreb, men at det i forhold til fondens aktiviteter f.eks. vedrører investeringer i energibesparelser, større ressourceeffektivitet og vedvarende energianlæg.

Med den foreslåede bestemmelse i § 1, stk. 2, 2. og 3. pkt., fastsættes det, at der ved grøn omstilling forstås tiltag, som fremmer national og/eller global grøn omstilling, herunder udvikling og udbredelse af nye teknologier, omlægning af energisystemer til vedvarende energi, lagring og effektiv anvendelse af energi mv. og fremme af global eksport af grøn teknologi, eksempelvis inden for vind og energieffektiviseringsløsninger. Det fastsættes samtidig, at Danmarks Grønne Investeringsfonds finansiering skal bidrage til opfyldelse af Parisaftalens temperaturmål samt realisering af nationale klimamål og således aktivt skal finansiere tiltag, der reducerer belastningen for klima, natur og miljø, herunder tiltag rettet mod vandknaphed, fødevaremangel og bæredygtig fødevareproduktion.

Formålet med bestemmelsen er at udmønte de i finanslovsaftalen 2020 indeholdte principper og ønsker bag etableringen af Danmarks Grønne Fremtidsfond. Derfor foreslås det at indsætte en nærmere kvalificering i lovteksten af, hvilke typer af tiltag og initiativer, der i hvert fald ses at falde inden for de overordnede formål, som Danmarks Grønne Investeringsfond i medfør af loven skal forfølge.

Af finanslovsaftalen 2020 fremgår, at midlerne allokeret til Danmarks Grønne Fremtidsfond skal bidrage til den grønne omstilling, herunder udvikling og udbredelse af nye teknologier, omlægning af energisystemer til vedvarende energi, lagring og effektiv anvendelse af energi m.v. og fremme af global eksport af grøn teknologi, særligt inden for vind. Det følger endvidere, at fondens investeringer

skal have til formål at bidrage til opfyldelse af Parisaftalens temperaturmål, og at investeringer vil blive prioriteret mod projekter med klimaeffekter og drivhusgasreduktioner samt løsninger rettet mod vandknaphed og fødevaremangel, således at fonden aktivt investerer i tiltag, der reducerer belastningen for klima, natur og miljø.

På nogle områder, f.eks. i dele af transportsektoren, er der ikke kommercielle og skalerbare, fuldt fossilfrie løsninger tilgængelige. På disse områder er der derfor behov for at igangsætte en transition, hvis der skal opnås en fornuftig transitionssti frem mod et klimaneutralt samfund. Imidlertid har mange transitionsteknologier endnu ikke opnået tilstrækkelig udbredelse i markedet til at udgøre kendte produkter for investorer og projektfolk.

Der lægges derfor op til, at Danmarks Grønne Fremtidsfond kan understøtte de virksomheder og projekter, hvor den grønne omstilling sker gradvist og ikke via en øjeblikkelig omstilling til en ”end-game”- teknologi, såfremt følgende krav er opfyldt:

- Finansieringen understøtter grøn transformation.
- Der sker en signifikant reduktion af klimabelastningen og af fossil afhængighed i forbindelse med finansieringen.
- Der må ikke være tale om projekter baseret på veletablerede teknologier, som bør kunne finde finansiering på det private marked.
- Transitionsteknologien må ikke stå i vejen for, eller væsentligt fordyre, en senere implementering af grønnere end-game-teknologier.

I Danmarks Grønne Investeringsfonds nuværende portefølje ses f.eks. virksomheder, der historisk har haft en høj afhængighed af fossile brændstoffer, men som ønsker at omstille til grønnere løsninger og ikke har kunnet opnå privat finansiering til dette formål. Derimod vil Danmarks Grønne Investeringsfond som udgangspunkt være afskåret fra at yde finansiering til projekter baseret på naturgas i landfaste installationer, da f.eks. vind- og solenergi vurderes at udgøre konkurrencedygtige, grønnere alternativer.

Den i *stk. 2, 2. pkt.*, foreslåede opstilling er ikke udtømmende, og med den foreslåede bestemmelse kan Danmarks Grønne Investeringsfond således fortsat, i takt med at der opstår nye og ændrede behov inden for det klima-, miljø-, og naturmæssige område, imødekomme sådanne behov og tilbyde finansiering heraf i relevant omfang. Formålet hermed er at sikre, at Danmarks Grønne Investeringsfonds handlemuligheder til enhver tid følger udviklingen inden for de overordnede formål, som fonden er sat til at udmønte.

Til nr. 2 (§ 1, stk. 3, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond)

De nærmere udvælgelseskriterier for finansiering gennem Danmarks Grønne Investeringsfond er ikke nærmere defineret i gældende ret.

Med den foreslåede bestemmelse i § 1, stk. 3, fastsættes det, at Danmarks Grønne Investeringsfond ved udvælgelsen af projekter og initiativer foretager en samlet vurdering af det kommercielle og det omstillingsmæssige potentiale af det enkelte projekt eller initiativ, og at de til brug for denne vurdering inddrager dels EU's klassificeringssystem (taksonomi) for bæredygtige økonomiske investeringer og dels andre vurderingsprincipper og kriterier af relevans for vurderingen af projektet eller initiativets potentiale til at bidrage til den grønne omstilling. De nærmere kriterier for vurderingen af det omstillingsmæssige potentiale fastlægges ved *Politik for finansiering/investering omfattet af Danmarks Grønne Fremtidsfond*.

Der er med indholdet ikke tiltænkt en væsentlig ændring i den nuværende retstilstand, hvorefter Danmarks Grønne Investeringsfond foretager en samlet vurdering af et projekts eller initiativs potentiale på baggrund af dets bidrag til den grønne omstilling, men ligeledes med øje for hvorvidt projektet eller initiativet vurderes at være bæredygtigt i kommerciel henseende.

Med udgangspunkt i finanslovsaftalen for 2020 lægges der op til, at institutionerne under Danmarks Grønne Fremtidsfond, herunder Danmarks Grønne Investeringsfond, tager udgangspunkt i en række definerede fælles vurderingskriterier, når det skal vurderes, om et projekt eller initiativ falder inden for institutionens formål.

Kriterierne skal sikre, at projektet eller initiativet på finansieringstidspunktet understøtter eller har tydeligt potentiale til i forlængelse af finansieringen at understøtte den grønne omstilling bedst muligt og efterlever den til enhver tid gældende lovgivning samt god praksis fra lignende institutioner.

De nærmere kriterier for vurderingen af det omstillingsmæssige potentiale fastlægges ved *Politik for finansiering/investering omfattet af Danmarks Grønne Fremtidsfond*, som udarbejdes af institutionerne under Danmarks Grønne Fremtidsfond og godkendes af erhvervsministeren.

Danmarks Grønne Investeringsfond har ansvaret for at vurdere, om det konkrete projekt eller den konkrete virksomhed findes at falde inden for definitionen af grøn omstilling og dermed kan udvælges til at modtage finansiering.

Finansiering fra fonden skal fortsat – ud over et ufravigeligt krav om bidrag til grøn omstilling – også ske med øje for innovationskraft, samfundsafkast og ansvarlighed. Det er desuden en forudsætning, at projekterne eller initiativerne, der finansieres, er kommercielt bæredygtige.

Til nr. 3 (§ 1, stk. 6, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond)

Kravene til skattepolitik og social ansvarlighed for finansiering gennem Danmarks Grønne Investeringsfond er ikke nærmere defineret i det gældende lovgrundlag.

Med den foreslåede bestemmelse i § 1, stk. 6, foreslås det, at Danmarks Grønne Investeringsfonds ydelse af finansiering sker i overensstemmelse med de for fonden til enhver tid gældende regler og

politikker for skattepolitik og social ansvarlighed, og at fonden påser, at finansiering ydet af fonden sker inden for rammerne af sådanne politikker.

Bestemmelsen udmønter blandt andet et politisk ønske udtrykt i forbindelse med finanslovsaftalen 2020 om, at det som led i ydelse af finansiering fra institutionerne under Danmarks Grønne Fremtidsfond, herunder Danmarks Grønne Investeringsfond, skal sikres, at de virksomheder, der investeres i, betaler den skat, de er forpligtede til i henhold til internationale aftaler og nationale regler, og at investeringer lever op til FN's retningslinjer for menneskerettigheder og erhverv.

Danmarks Grønne Investeringsfonds ydelse af finansiering sker allerede i dag med afsæt i for fonden gældende regler og politikker inden for såvel skattepolitik og social ansvarlighed, ligesom fonden forud for enhver investering foretager en due diligence-undersøgelse af såvel skattemæssige som CSR-relaterede forhold. Der er med den foreslåede bestemmelse ikke tiltænkt en ændring i forhold til de procedurer, som fonden allerede i dag iagttager forud for ydelse af finansiering.

Til nr. 4 (Til § 2, stk. 1, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond)

I medfør af gældende ret kan Danmarks Grønne Investeringsfond stille finansiering til rådighed for projekter eller initiativer. Fondens har imidlertid ikke en klar lovhjemmel til at deltage i indirekte finansieringsløsninger, idet det ikke fremgår om kravet om privat medfinansiering kan monitoreres på virksomhedsniveau for projektudbydere eller skal ske på det enkelt projekt.

Det foreslås derfor i § 2, stk. 1, 2. pkt., at fonden kan yde lån og garantier til virksomheder, som tilbyder finansiering af energi- og miljømæssig renovering, herunder eksempelvis i form af energirenovering af private boliger.

Bestemmelsen foreslås med henblik på at give fonden mulighed for at kunne stille finansiering til rådighed for virksomheder, der tilbyder finansiering af energi- og miljømæssig renovering, f.eks. udbydere af energispareløsninger til private boligejere, og derved uden at finansieringen stilles til rådighed for et konkret initiativ eller projekt. Det muliggør deltagelse i større finansieringer på virksomhedsniveau, hvor der via finansieringen sker en finansiering af mange små projekter, f.eks. energispareprojekter i private boliger.

Som udbydere af sådanne projekter kan eksempelvis nævnes de virksomheder, der i dag tilbyder fuldt finansierede løsninger til opførelse af solceller, installering af varmepumper eller jordvarmeanlæg i private boliger, og hvor tilbagebetalingen sker med et beløb, der kan rummes inden for besparelsen, og med mulighed for, at en eventuel overskydende fortjeneste tilgår boligejeren.

Med den foreslåede bestemmelse får Danmarks Grønne Investeringsfond et klart mandat til at finansiere sådanne virksomheder og måle den private medfinansieringsandel på virksomhedsniveauet, hvilket vurderes at kunne muliggøre større projekter med flere underliggende finansieringer og dermed en øget udbredelse af grønne løsninger.

Til nr. 5 (Til § 2, stk. 2, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond)

Efter gældende ret kan Danmarks Grønne Investeringsfond ikke – som et alternativ til eksisterende risiko aflønning i form af rentebetaling og exit/performancebetaling – modtage anden risiko aflønning, såfremt en sådan aflønning vil resultere i en ejerandel i en virksomhed.

Med den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 2, stk. 2, foreslås det at give Danmarks Grønne Investeringsfond mulighed for at kunne opnå og fastholde ejerandele i virksomheder modtaget enten som vederlag for ydelse af finansiering i medfør af loven eller som led i konvertering af gæld eller andre konvertible instrumenter.

Danmarks Grønne Investeringsfond yder i dag blandt andet lån til virksomheder, hvor virksomhedernes eneste reelle finansieringsalternativ kan vise sig at være tilførsel af egenkapital. Det gælder særligt virksomheder i den tidlige kommercielle fase, hvor risikoen er højere end ved de mere modne virksomheder. Lånefinansieringen fra fonden bygger i disse tilfælde således bro mellem egenkapitalfinansiering og almindelig gældsfinansiering. Det betyder også, at fonden finansierer virksomheder på samme tid og med samme risikoprofil som traditionelle egenkapitalinvesteringer.

For at påtage sig denne risiko vederlægges fonden i dag ved en exit- og/eller performancebonus, der reelt fungerer som en form for udskudt rente, der udløses ved en på forhånd fastlagt begivenhed, herunder eksempelvis ved en omsætning af en vis størrelse eller ved levering af et ekstraordinært godt resultat. Denne struktur for risiko aflønning vurderes imidlertid ikke optimal, herunder ud fra hensynet til og mulighederne for at syndikere med andre danske eller udenlandske kapitaludbydere.

For at sikre den optimale gældsstruktur for en virksomhed kan det være nødvendigt at syndikere eller på anden måde indgå i et partnerskab med andre kapitaludbydere, som ofte vil søge at opnå ejerandele som et led i vederlaget for finansieringen af virksomheden. Ud over at mindske fondens kreditrisiko på det pågældende engagement kan en syndikering – når det sker med udenlandske kapitalpartnere – bidrage til at tiltrække udenlandsk kapital, ressourcer og netværk til de danske virksomheder og økosystemet mere generelt.

Instrumenter som tegningsretter (warrants), optioner og lignende er blandt både nationale og internationale investorer og långivere de mest traditionelle og kendte risiko aflønningsinstrumenter. I sager med internationale låneudbydere vil det derfor ofte være u hensigtsmæssigt og direkte kunne hindre en fælles finansieringsløsning, hvis ikke parterne i syndikeringen kan agere på lige vilkår og således opnå samme form for kvalitativt vederlag for samme slags finansiering.

Ved at indføre mulighed for at fonden kan risiko aflønnes i form af tegningsretter, optioner og lignende, giver det fonden bedre mulighed for på markedskonform vis at blive aflønnet for den risiko, der – også i dag – er forbundet med de af fonden foretagne udlån. Der er således ikke tale om rettigheder eller instrumenter, der har til hensigt at ændre fondens samlede risikoprofil, ligesom det ikke

er hensigten, at fonden skal benytte sådanne rettigheder eller instrumenter med henblik på at besidde ejerandele i selskaber over længere tid. Ligeledes forventes disse rettigheder og instrumenter i udgangspunktet alene anvendt i tilfælde, hvor fonden foretager finansiering i samarbejde med andre kapitaludbydere, og hvor der således opereres under en forventning om, at fonden kan agere på lige vilkår med øvrige kapitaludbydere.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at modtagelsen af rettigheder eller finansielle instrumenter, som kan konverteres til ejerandele, skal være ydet som vederlag for fondens ydelse af et lån eller en garanti. Heraf følger forudsætningsvist, at retten til at modtage sådanne rettigheder eller instrumenter skal være afledt af den finansieringsaftale, der er indgået mellem fonden og den part, der modtager finansieringen. Det er således ikke hensigten, at fonden efterfølgende skal kunne indgå aftaler om anden risikoafledning, end hvad der er aftalt i forbindelse med indgåelse af finansieringsaftalen.

I *stk. 2, 3. pkt.*, foreslås det endvidere, at Danmarks Grønne Investeringsfond kan modtage ejerandele som følge af konvertering af gæld, som en virksomhed har oparbejdet som led i fondens ydelse af enten et lån eller en garanti. Med den foreslåede bestemmelse gives fonden eller virksomheden mulighed for at kunne konvertere gæld til ejerandele og således aktivt deltage ved re-kapitalisering af virksomheder, som er tæt på eller har mistet deres egenkapital, ligesom fonden samtidig gives optimerede muligheder for at beskytte sin egen eksponering.

Muligheden vurderes relevant, idet det kan understøtte virksomhedens mulighed for at kunne tiltrække nye investorer, ved at hele eller dele af de af Danmarks Grønne Investeringsfonds lån konverteres til egenkapital. Dette vil ligeledes give fonden bedre muligheder for at kunne deltage i en samlet løsning for en virksomhed, der har det økonomisk svært, og hvor den rette finansielle løsning indebærer et krav om yderligere soliditet. Det vil betyde, at fonden ikke – som det er gældende i dag – i stedet må akkordere hele eller dele af sit tilgodehavende.

Til nr. 6 (§ 2, stk. 4, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond)

Det fremgår af § 2, stk. 3, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond, at fonden kan yde lån på op til 60 pct. af omkostningerne forbundet med investeringsprojekter målt på den samlede portefølje af lån.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at det gældende finansieringsmaksimum på 60 pct. af omkostningerne, jf. *stk. 3, 1. pkt.*, ved fondens ydelse af lån og garantier til virksomheder, som tilbyder finansiering af miljømæssig renovering, i medfør af den foreslåede bestemmelse *stk. 1, 2. pkt.*, skal vurderes på baggrund af omkostninger forbundet med projektf finansieringerne i den virksomhed, Danmarks Grønne Investeringsfond yder finansiering til.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 8, nr. 4, hvorefter fonden gives mulighed for at yde lån og garantier til virksomheder, som tilbyder finansiering af energi- og miljømæssig renovering.

Af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 3, 1. pkt., følger et krav om mindst 40 pct. egenfinansiering fra låntager i de konkrete investeringsprojekter, som Danmarks Grønne Investeringsfond går ind i, målt på porteføljeniveau.

I de tilfælde hvor fonden foretager indirekte finansiering i medfør af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 8, nr. 4, vil det i praksis betyde, at fonden vil skulle monitorere medfinansieringsgraden i den enkelte energirenovering. Det vil være endog meget omkostningstungt, da der kan være tale om op til flere hundrede enkeltprojekter under den finansierede virksomhed, som ville skulle monitoreres enkeltvist.

Det foreslås derfor, at i tilfælde hvor fonden yder finansiering i medfør af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 8, nr. 4, sikres medfinansieringsgraden på de 60 pct. på virksomhedsniveau således, at der tages udgangspunkt i låntagers (finansieringsvirksomhedens) omkostninger forbundet med den samlede projektf finansiering.

Til nr. 7 (§ 2, stk. 4, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond)

Det fremgår af § 2, stk. 4, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond, at fonden kan yde enkeltstående lån på op til 100 mio. kr. og med en løbetid på op til 30 år.

Det foreslås at ophæve den del af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 4, hvorefter Danmarks Grønne Investeringsfond kan yde enkeltstående lån eller garantier på op til 100 mio. kr. til et projekt.

Danmarks Grønne Investeringsfond modtager i dag flere henvendelser fra store etablerede virksomheder, der efterspørger finansiering, der ligger over fondens maksimale lånegrænse pr. projekt. Efterspørgslen er typisk inden for vedvarende energi og den cirkulære økonomi. Anlægsinvesteringerne inden for disse to områder er ofte ganske omfattende, og virksomhederne har typisk ønske om at indhegne risikoen i projektselskaber uden hæftelse fra den øvrige koncern. Det betyder, at selskaberne har vanskeligt ved at opnå den tilstrækkelige finansiering fra bank- og realkreditsektoren, da sikkerhederne i det konkrete anlæg ofte er tvivlsomme i en nedbrudssituation.

For at kunne understøtte og i nødvendig grad opfylde det eksisterende finansieringsbehov foreslås det derfor at give fonden mulighed for fremadrettet at yde lån ud over den eksisterende grænse på 100 mio. kr. under en fortsat hensyntagen til diversificering og spredning af risiko i den samlede portefølje. Sidstnævnte skal endvidere ses i lyset af, at Danmarks Grønne Investeringsfond via etableringen af Danmarks Grønne Fremtidsfond får forøget sin kapacitet betydeligt, hvilket skaber bedre mulighed for at sikre en passende spredning af risiko selv med en højere lånegrænse. Endvidere skal justeringen ses i lyset af, at erhvervsministeren som følge af udvidelsen af fondens kapacitet og som følge af den øgede efterspørgsel i markedet har udnyttet bemyndigelsen i lovens §2, stk. 5, til at fastlægge regler om en øget lånestørrelse.

Til nr. 8 (§ 2 a i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond)

Det følger af gældende ret, at erhvervsministeren ikke kan henlægge ordninger til administration i Danmarks Grønne Investeringsfond.

Med bestemmelsen i § 2 a foreslås det, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om oprettelse, organisering, drift, tilsyn mv. af selvstændige ordninger og -initiativer, som henlægges til administration i Danmarks Grønne Investeringsfond.

Formålet med bestemmelsen er at give erhvervsministeren en samlet og generel mulighed for at fastlægge regler om oprettelse, organisering, drift, tilsyn m.v. af selvstændige ordninger og initiativer i forbindelse med, at disse henlægges til administration i Danmarks Grønne Investeringsfond. En tilsvarende bestemmelse er indeholdt i § 9 i lov om Vækstfonden.

Denne generelle adgang er indsat med henblik på at sikre at der hurtigt kan fastlægges regler om oprettelse, organisering og drift af ordninger og -initiativer, således at adgangen hertil ikke skal ske ved optagelse af tekstanmærkninger på finansloven, idet denne fremgangsmåde er juridisk uhensigtsmæssig og medfører et komplekst og svært overskueligt hjemmelsgrundlag for fondens virke.

Med den foreslåede bestemmelse får erhvervsministeren mulighed for at fastsætte de materielle regler vedrørende ordninger eller -initiativer alt afhængig af, hvordan den konkrete ordning eller initiativ fra politisk side er udformet samtidig med, at disse henlægges til administration i Danmarks Grønne Investeringsfond.

Det er i den forbindelse en forudsætning, at den konkrete ordning eller det konkrete initiativ falder under Danmarks Grønne Investeringsfonds overordnede formål og retter sig mod fondens overordnede målgruppe.

Det er hensigten, at der i forbindelse med, at den juridiske ramme for ordningerne eller initiativerne tilvejebringes på baggrund af den foreslåede bestemmelse samtidig tilvejebringes en selvstændig bevillingsmæssig ramme på finansloven, i det omfang det er relevant.

Til nr. 9 (§ 4 a i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond)

Lov om Danmarks Grønne Investeringsfond indeholder i dag ikke bestemmelser om et rådgivende organ.

Det foreslås derfor at indsætte en bestemmelse i loven herom. Det foreslås i § 4 a, stk. 1, at Danmarks Grønne Investeringsfond kan indhente råd og sparring fra et rådgivende udvalg nedsat af erhvervsministeren i relation til investerings- og finansieringsindsatser inden for grøn omstilling. Kompetencen til at træffe konkrete finansierings- eller investeringsbeslutninger i medfør af denne lov, og ansvaret herfor ligger, uanset rådgivningen, hos Danmarks Grønne Investeringsfond.

Den foreslåede bestemmelse er ny og indført med henblik på at skabe de nødvendige rammer for udmøntningen af den politiske aftale bag etablering af Danmarks Grønne Fremtidsfond, hvor der forventes etablering af et såkaldt Advisory Board, der kan rådgive og koordinere indsatsen inden for rammerne af Danmarks Grønne Fremtidsfond.

I *stk. 2* foreslås det, at Danmarks Grønne Investeringsfond løbende skal samarbejde og bidrage til koordineringen vedrørende administrationen af midlerne under Danmarks Grønne Fremtidsfond med Vækstfonden, EKF Danmarks Eksportkredit, Investeringsfonden for Udviklingslande samt det i *stk. 1* nævnte rådgivende udvalg. Bestemmelsen skal bidrage til at sikre koordination og vidensdeling mellem centrale statslige aktører inden for grøn finansiering.

Endelig foreslås det i *stk. 3*, at Danmarks Grønne Investeringsfond bidrager til finansiering af udgifterne i forbindelse med det rådgivende udvalg, jf. *stk. 1*.

Til nr. 10 (§ 5a i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond)

Efter gældende ret er fondens aktiviteter i medfør af §§ 1 og 2 ikke undtaget fra lov om offentlig forvaltning, lov om Folketingets Ombudsmand, forvaltningsloven og arkivloven.

Det foreslås i § 5 a, *stk. 1*, at lov om offentlighed i forvaltningen, lov om Folketingets Ombudsmand, forvaltningsloven og arkivloven ikke finder anvendelse for Danmarks Grønne Investeringsfond og dens eventuelle nuværende og kommende datterselskaber, for så vidt angår disses forretningsmæssige aktiviteter udøvet i medfør af lovens §§ 1 og 2.

Sekretariatsfunktionen for Danmarks Grønne Investeringsfond varetages i dag af Vækstfondens sekretariat, jf. § 6 i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond. Vækstfonden stiller de nødvendige medarbejdere og øvrige ressourcer til rådighed for varetagelse af Danmarks Grønne Investeringsfonds virksomhed, herunder til udførelse af administrationsopgaver, varetagelse af indgåede samarbejdsaftaler og låneforhold samt formueforvaltning, ligesom Vækstfondens direktion varetager den daglige ledelse af Danmarks Grønne Investeringsfond.

Direktionen og øvrige medarbejdere i Vækstfonden bevarer deres nuværende ansættelsesforhold i Vækstfonden, men i alle forhold vedrørende Danmarks Grønne Investeringsfonds aktiviteter refererer direktionen i Vækstfonden til bestyrelsen i Danmarks Grønne Investeringsfond.

Ved lov nr. 691 af 8. juni 2018 om Vækstfonden blev Vækstfonden, dens datterselskaber og andre enheder forvaltet af Vækstfonden undtaget fra lov om offentlighed i forvaltningen, lov om Folketingets Ombudsmand, forvaltningsloven og arkivloven, for så vidt angår aktiviteter udøvet i medfør af lovens kapitel 2.

En tilsvarende undtagelse er imidlertid ikke indskrevet direkte i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond.

Begrundelsen for at undtage Vækstfonden fra lov om offentlighed i forvaltningen, lov om Folketingets Ombudsmand, forvaltningsloven og arkivloven, for så vidt angår Vækstfondens forretningsmæssige aktiviteter, er også relevant i relation til Danmarks Grønne Investeringsfond, der i hovedsagen ligeledes agerer som en finansiel virksomhed, og som derfor har behov for dyb indsigt i samarbejdspartneres økonomiske og forretningsmæssige forhold. Disse oplysninger er i sagens natur meget følsomme for de virksomheder, der afgiver oplysningerne, hvilket er grunden til, at der i lov om Vækstfonden og tilsvarende i lov om EKF Danmarks Eksportkredit er ydet en særlig beskyttelse af denne type oplysninger.

Idet den foreslåede undtagelse kun omfatter forretningsmæssige aktiviteter, vil lov om offentlighed i forvaltningen, lov om Folketingets Ombudsmand, forvaltningsloven og arkivloven finde anvendelse i forbindelse med fondens aktiviteter i medfør af de øvrige bestemmelser i loven, herunder f.eks. personalesager eller organisatoriske spørgsmål. Fondens ansatte vil fortsat være underlagt tavshedspligt i medfør af straffelovens § 152.

Med den foreslåede undtagelse fra forvaltningsloven præciseres det endvidere, at reglerne om sagsbehandling m.v. hos offentlige myndigheder ikke finder anvendelse for fondens udøvelse af sine aktiviteter efter lovens §§ 1 og 2. Reglerne er udformet med henblik på at fastsætte en række minimumskrav i forbindelse med offentlige myndigheders sagsbehandling. I forbindelse med sin virksomhed træffer fonden beslutninger om at indgå kontrakter med en eller flere parter om ydelsen af finansiering ud fra en række kommercielle overvejelser. Der er dermed tale om, at fonden indgår i gensidigt bebyrdende, finansielle aftaler, og fonden træffer således ikke afgørelser i forvaltningsmæssig forstand. Reglerne er dermed heller ikke egnede til at danne rammen om fondens virksomhed, herunder den i hovedsagen forretningsmæssige stillingtagen til nye forretninger, som finder sted i fonden.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den regulering, der gælder for Vækstfonden, jf. § 13 i lov om Vækstfonden.

Til nr. 11 (§ 6, stk. 3, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond)

Det fremgår af § 6, stk. 1, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond, at fondens kapital tilvejebringes ved indskud fra staten på op til 200 mio. kr.

Det foreslås i § 6, stk. 1, at Danmarks Grønne Investeringsfonds kapital tilvejebringes ved indskud fra staten, i det omfang der er etableret bevillingsmæssig hjemmel hertil.

Bestemmelsen indebærer, at lov om Danmarks Grønne Investeringsfond ikke fastsætter en fast øvre ramme for fondens størrelse, men at dette kan fastsættes ved selvstændig bevillingsmæssig hjemmel, i det omfang der findes finansiering hertil. Denne hjemmel kan tildeles af Folketinget eller Folketingets Finansudvalg.

Ændringen vil tillade den forhøjelse af det statslige kapitalindskud i fonden, som følger af de midler, der allokeres til Danmarks Grønne Investeringsfond i medfør af etableringen af Danmarks Grønne Fremtidsfond.

Det nuværende kapitalindskud er på 80 mio. kr. med en mulighed for forhøjelse til 200 mio. kr. Ved etableringen af Danmarks Grønne Fremtidsfond får Danmarks Grønne Investeringsfond tilført yderligere 240 mio. kr., hvorved det samlede kapitalindskud hæves til 320 mio. kr.

Til nr. 12 (§ 6, stk. 3, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond)

Det fremgår af § 6, stk. 3, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond, at fonden kan optage lån til finansiering af sine aktiviteter.

Det foreslås i § 6, stk. 3, at Danmarks Grønne Investeringsfond kan optage lån, herunder statsligt genudlån, til finansiering af sine aktiviteter inden for en ramme på op til 6 mia. kr. i 2021 og 8 mia. kr. i 2022 og frem. Rammen kan forhøjes, i det omfang der er etableret bevillingsmæssig hjemmel hertil.

Bestemmelsen etablerer som noget nyt mulighed for, at Danmarks Grønne Investeringsfond ud over låneoptag i markedet kan finansiere sig ved statsligt genudlån. Det skal sikre Danmarks Grønne Investeringsfond adgang til likviditet på de bedst mulige vilkår. Danmarks Grønne Investeringsfond kan endvidere fortsat optage lån i det private marked.

Bestemmelsen præciserer endvidere som noget nyt, at, at Danmarks Grønne Investeringsfond som udgangspunkt kun kan optage lån, herunder genudlån, inden for en ramme på op til 6 mia. kr. i 2021 og 8 mia. kr. i 2022 og frem. Rammen kan imidlertid forhøjes, i det omfang der af Folketinget eller Folketingets Finansudvalg er etableret bevillingsmæssig hjemmel hertil.

Bestemmelsen skal ses i lyset af, at det samtidig foreslås, staten indtræder i fondens rettigheder og forpligtelser, i det omfang fondens egenkapital og hensættelser ikke er tilstrækkelige, jf. lovforslagets § 8, nr. 14.

Den gældende statsgaranterede låneramme er på 2 mia. kr. med en mulighed for forhøjelse til 5 mia. kr. Ved etableringen af Danmarks Grønne Fremtidsfond får Danmarks Grønne Investeringsfond tilført en låneramme på yderligere 6 mia. kr., som indføres gradvist, så den samlede statsgaranterede låneramme maksimalt kan udgøre 6 mia. kr. i 2021 og 8 mia. kr. i 2022 og frem.

Til nr. 13 (§ 6, stk. 4, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond)

Det fremgår af § 6, stk. 4, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond, at staten yder garanti for fondens forpligtelser inden for en ramme på op til 5 mia. kr.

Det foreslås i § 6, stk. 4, at fonden betaler garantiprovision til staten for den del af statsgarantien, der er udnyttet af fonden, jf. § 2, stk. 3, i lov om bemyndigelse til optagelse af statslån.

Bestemmelsens affattelse er med forslaget ændret, således at lov om Danmarks Grønne Investeringsfond ikke fastsætter en øvre ramme for den statsgaranterede låneramme til Danmarks Grønne Investeringsfond, men at denne kan fastsættes ved selvstændig bevillingsmæssig hjemmel i det omfang, der findes finansiering hertil. Denne hjemmel kan tildeles af Folketinget eller Folketingets Finansudvalg.

Ændringen vil tillade den forhøjelse af fondens lånoptag, som følger af de midler, der allokeres til Danmarks Grønne Investeringsfond i medfør af etableringen af Danmarks Grønne Fremtidsfond.

Den nuværende statsgaranterede låneramme er på 2 mia. kr. med en mulighed for forhøjelse til 5 mia. kr. Ved etableringen af Danmarks Grønne Fremtidsfond får Danmarks Grønne Investeringsfond tilført en låneramme på yderligere 6 mia. kr., hvorved den samlede statsgaranterede låneramme hæves til 8 mia. kr.

Lånerammen kan anvendes både til låneoptag i markedet og ved anvendelse af statsligt genudlån, jf. stk. 3.

Til nr. 14 (§ 6, stk. 5, i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond)

Der findes i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond i dag ikke bestemmelser, der eksplicit regulerer en situation, hvor fondens egenkapital og hensættelser ikke måtte være tilstrækkelige.

Det foreslås i § 6, stk. 5, at fondens samlede udestående lån og garantier ikke kan overstige adgangen til lånoptag, jf. stk. 3. De udestående lån og garantier omfatter også ejerandele i virksomheder modtaget enten som vederlag for ydelse af finansiering i medfør af loven eller som led i konvertering af gæld eller andre konvertible instrumenter, jf. § 2, stk. 2. De udestående lån og garantier omfatter samtidig bindende tilsagn om lån eller garantier.

Dermed fastsættes en øvre grænse for fondens forpligtelser og aktiviteter, hvilket begrænser muligheden for en situation, hvor fondens egenkapital og hensættelser ikke måtte være tilstrækkelige til at dække disse. Denne begrænsning skal ses i lyset af, at fondens egenkapital til stadighed skal være af en sådan størrelse, at den udgør et forsvarligt grundlag for fondens forpligtelser og aktiviteter, samt at fondens aktiviteter skal bidrage til en opbygning af egenkapitalen i fonden, jf. § 6, stk. 2.

Det foreslås i § 6, stk. 6, at det ekspliciteres, at staten indtræder i fondens rettigheder og forpligtelser, i det omfang fondens egenkapital og hensættelser ikke er tilstrækkelige. Det følger samtidig af den foreslåede bestemmelse, at staten, i givet fald, kan indtræde i samtlige rettigheder og forpligtelser i et eller flere kontraktforhold, hvis det måtte blive nødvendigt.

Med den foreslåede bestemmelse sikres det samtidig, at Danmarks Grønne Investeringsfond omfattes af art. 201 i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (kapitalkravsforordningen), da staten med den foreslåede bestemmelse stiller en passende sikkerhed for fondens virksomhed.

Der tilsigtes med bestemmelserne i § 6, stk. 5 og 6, ingen ændring i omfanget af Danmarks Grønne Investeringsfonds forpligtelser og aktiviteter.

Til nr. 15 (§ 8 a og b i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond)

Der findes i dag i lov om Danmarks Grønne Investeringsfond ikke bestemmelser om særlig tavshedspligt for personer, som medvirker til fondens virksomhed, jf. herved lovens §§ 1-2.

Det foreslås således i § 8 a, at personer, som medvirker til aktiviteter i henhold til loven §§ 1-2, under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e, har tavshedspligt med hensyn til enhver oplysning, som de i den forbindelse får kendskab til. En tilsvarende bestemmelse er vedtaget for Vækstfonden.

Bestemmelsens særlige tavshedspligt for de omhandlede personer skal ses på baggrund af karakteren af de oplysninger, som vil blive tilvejebragt i forbindelse med Danmarks Grønne Investeringsfonds virksomhed, jf. herved lovens §§ 1-2. Der vil således være tale om virksomhedsfølsomme oplysninger om f.eks. tekniske indretninger eller fremgangsmåder og oplysninger om drifts- eller forretningsforhold eller lignende med en væsentlig økonomisk betydning for virksomhederne, der stiller oplysningerne til rådighed for Danmarks Grønne Investeringsfond.

Tavshedspligten vil ikke kun gælde for personer ansat i fonden, eller for personer ansat i Vækstfonden, der som led i administrationen af Danmarks Grønne Investeringsfond arbejder for fonden, men også ansatte i banker, venturefonde eller lignende, som medvirker til fondens virksomhed.

Omfattet af tavshedspligtsbestemmelsen vil endvidere blandt andet være personer, der som særlige eksterne sagkyndige m.v. yder rådgivning og anden form for bistand i forbindelse med fondens virksomhed i henhold til loven.

Tavshedspligten vil også gælde efter et eventuelt ansættelses- eller kontraktforholds ophør, jf. straffelovens §§ 152-152 e.

Den foreslåede særlige tavshedspligtsbestemmelse vil i øvrigt have den virkning, at der under alle omstændigheder ikke vil være aktindsigt efter offentlighedsloven i de af bestemmelsen omfattede oplysninger, jf. lovforslagets § 8, nr. 10.

Det foreslås i § 8 b, at den, der afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning for beslutninger, i medfør af denne lovs §§ 1-2 straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Bestemmelsen har til hensigt at sikre overensstemmelse mellem vilkårene i Lov om Vækstfonden og Lov om Danmarks Grønne Investeringsfond.

Det foreslås i bestemmelsens *stk. 2*, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. En tilsvarende bestemmelse gælder for Vækstfonden, jf. lov om Vækstfonden § 23, *stk. 2*.

Til § 8

Det foreslås, at loven træder i kraft 1. juli 2021.

Til § 9

Lovforslagets § 9 angiver lovforslagets territoriale gyldighedsområde.

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland jf. dog de foreslåede *stk. 2* og *3*.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovforslagets §§ 1-4 og 6 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Det foreslås i *stk. 3*, at lovforslagets §§ 1-4 og 6 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.